У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 169. П'ЯТНИЦЯ, 18-го ВЕРЕСНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 18, 1970 No. 169. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 17-го вересня 1970

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ ЕҐНЮ ЗАЯВИВ, що він буде дебатувати з 6-ма „войовничими" студентами на телевізії, та старатиметься переконати їх, щоб вони працювали в теперішній політичній системі, не шукаючи нового політичного устрою. Та продуцент телевізійної програми Дейвід Фрост вияснив, що це не будуть „войовничі" студенти, тільки представники 6-ох різних кемпусів, які не погоджуються з діяльністю Уряду президента Ніксона. Ця програма буде передавана на телевізії в п'ятницю 25-го вересня. Еґню хоче сказати студентам, що група студентів не має права диктувати законно вибраному Президентові, що він має робити.

ОБ'ЄДНАННЯ ШКІЛ В 650 ШКІЛЬНИХ округах в південних стейтах відбулося спокійно, майже без жадного втручання влади, — як заявив асистент головного прокуратора Джерріс Лїонард. Це була перша урядова заява про масове об'єднання шкіл, яке відбулося цього року у вересні. Лїонард підкреслював, що велика більшість населення виявила волю діяти згідно з законом. Та він знає, що в останніх роках значно збільшилася охота до неспокою й заворушень в інших ділянках життя, головним чином в університетських кемпусах.

ГОЛОВА КРАЙОВОЇ ЖІНОЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ Вілма Скотт Гейде, зізнаючи в Сенатській Правничій Комісії, домагалася, щоб Конґрес схвалив Поправку до Конституції, яка забороняла б урядовим аґенціям дискримінувати жінок тільки тому, що вони жінки. Ця Комісія впродовж трьох днів слухала противників цієї поправки. Пані Гейде твердила, що дискримінаційні закони проти жінок виникли цим способом, що давніше панувало переконання про вроджені різниці між чоловіками й жінками. Немає різниць між ролею жінки й чоловіка, бо 60 відсотків жінок не мають дітей нижче 18 років. А втім про дітей повинні однаково дбати і батьки і матері.

ДИРЕКТОР БЮРА ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ Джордж Рей Бравн твердить, що цьогорічний перепис населення є найточніший зі всіх дотеперішніх переписів. Досі переглянено 185 реклямацій в справі неточности при переписі і стверджено, що під час перепису не занотовано тільки 0.07 сотних відсотка всього населення ЗСА. Директор Бравн зізнавав в Палатній Підкомісії в справах статистики. Згідно з переписом населення ЗСА становить 204.6 мільйона осіб. Оцінювали, що воно має виносити 204.8 мільйона. Члени Підкомісії і свідки погоджуються в тому, що перепис населення повинен відбуватися щоп'ять, а не щодесять років.

ВИЗНАЧНІ ЕКОНОМІСТИ ПРОТИ будови найшвидшого в світі пасажирського літака, який має летіти зі швидкістю 1,800 миль на годину. Сенатор демократ з Аркенсо Дж. В. Фулбрайт зібрав опінії 17-ох відомих економістів про потребу цього найшвидшого літака і заявив в окремій промові в Сенаті, що майже всі ці економісти висловилися проти того, щоб ЗСА будували суперсонічний літак. Прихильники будови цього літака твердять, що потерпить економіка ЗСА, коли не збудується цей літак. Та більшість економістів заперечують це, підкреслюючи той момент, що ССТ літак занечищуватиме повітря.

У СВІТІ

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ АТЛАНТИСЬКОГО СОЮЗУ (НАТО) СХВАЛЮЄ заходи західньо - німецького уряду щодо поправи західньо - східніх взаємин, під умовою, щоб не послаблювати збройної сили Заходу. Тільки тоді, коли Захід буде мілітарно сильним, можна дійсно осягнути в Европі злагіднення політичної ситуації — заявив головний командувач збройних сил НАТО, генерал Ендрю Гудпейстер, призначений на те становище президентом Ніксоном в травні минулого року. Організатором і першим командувачем збройних сил НАТО в 1950 р. був Д. Д. Айзенгавер.

СОВЄТИ ПРИЗНАЧИЛИ до Комуністичного Китаю 53-річного Василія Толстікова, голову партійної організації в Ленінградській окрузі, за фахом залізничного інженера. Недавно призначили були на те становище партійного теоретика Владіміра Степакова, але китайські комуністи скаржились, що Степаков замала фіґура в совєтському партійно - державному апараті, а коли Степаков дістав атаку серця — його димісіонували. У Пейпінґу не було совєтського амбасадора від квітня 1967 року. Від 20 жовтня мин. року ведуться в Пейпінґу совєтсько - китайські переговори про поправу взаємин — без ніякого дійсного успіху.

ПАПА ПАВЛО VI СКАСУВАВ усі уніформовані частини, що їх мала Апостольська Столиця, між ними 140-членну ватиканську жандармерію і 59-членну почесну ґвардію. Разом кругло 700 осіб втратили працю внаслідку того розпорядку Папи, але більшість дістане інше призначення. Уніформованою залишиться тільки 50-тичленна Швайцарська ґвардія, яка надалі має берегти всі входи до Ватиканського палацу й виконувати церемоніяльні функції. Папа з'ясував, що його розпорядження відповідає рекомендації Другого Ватиканського Собору, щоб в більшій мірі підкреслити скромність адміністраційного апарату Апостольської Столиці.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ОН Є за фахом юристом і дипломатом: це 59-літній норвежець, д-р Едвард Ізак Гамбро. Він був в рр. 1946-1952 генеральним секретарем Міжнародного Трибуналу Справедливости в Гаазі і кількакратним делеґатом Норвегії до Об'єднаних Націй. Коли кілька місяців тому його прізвище виринуло, як кандидата на президента 25-ої Генеральної Асамблеї, його дружина обурилась: „Чому ти хочеш бути президентом Асамблеї? Адже ти завжди казав, що довгі промови тебе знуджують!" Гамбро має четверо дітей, з яких наймолодша донька має 21 рік. Усі вони, разом з його дружиною, були при одноголосному виборі його на президента теперішньої 25-ої сесії Генеральної Асамблеї ОН в минулий вівторок.

ГОЛЛЯНДСЬКА КОРОЛЕВА ЮЛІЯНА ЗАПОВІЛА у своїй промові в парляменті, яку виголосила у вівторок 15 вересня ц. р., що її уряд вживе „рішучих засобів" проти порушників прилюдного спокою, які своєю роботою породжують „загрозу диктатури". Королева не назвала, кого має на увазі, але преса виявила, що її заява стосувалася голляндських комуністів, прихильників Мао Тсе-тунґа.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПРОТИ ЗАВОРУШЕНЬ І НЕТОЛЕРАНЦІЇ

Менгеттен, Кензас. — Президент Ніксон, промовляючи в Кензаському Стейтовому Університеті до 15,000 професорів і студентів, звернувся з гарячим закликом до американців, щоб привернути чемність і в політичному житті та щоб покінчити з заворушеннями та з нетолеранцією, які видко було під час неспокоїв на весні цього року. Ніксон своєю промовою здобув собі симпатії майже всього студентства, яке оваційно його оплескувало. Тільки незначна група студентів старалася переривати промову Президента, але її змусили мовчати студентські маси, Президент казав, що оця „пістрякова зараза" поширилася разом із терором по студентських кемпусах та створила хаос в університетах і коледжах — велику кризу. Ніксон докоряв великій більшості студентів, яка боязливо й спокійно дозволяла на те, щоб незначна меншість нищила університетське майно та припиняла навчання. Президент закликав адміністраційні чинники академічних шкіл та загал студентства припинити заворушення. Надійшов час, казав Ніксон, пізнати, що заворушення й терор не мають місця у вільному суспільстві. Жадна причина не може усправедливлювати терор, бо ми можемо мирними засобами робити зміни в нашому житті. Президент згадав тих чорних, які палять будинки, і тих білих заворушників, що підпалюють автобуси, які довозять шкільних дітей.

Представники робітництва і бизнесів проти податку від газоліни

Вашингтон. — Палатна Комісія Способів і Засобів почала переслухання в справі податку від тієї газоліни, яка має домішку олива. В першому дні переслухань зізнавали представники зорганізованого робітництва, які твердять, що податок від газоліни з домішкою олива вдарить найбільше по робітниках, бо спричинить подорожчання газоліни принаймні на три центи від ґалона. Представники бизнесів твердили, що новий податок збільшить інфляційний тиск на економіку. Одночасно нафтові технологи, лікарські фахівці, нафтові компанії та продуценти автомобілів твердять, що справа газоліни без олива є досить скомплікована, про що не знають ті, які домагаються „чистої" газоліни. Замість олива треба буде додавати до газоліни щось інше, яке також буде занечищувати повітря. Треба додати, що противники олива в газоліні твердять, що газоліна з оливом занечищує повітря. З новим додатком газоліна матиме меншу силу, і тому її треба буде більше вживати, а це значить, що буде більше занечищене повітря. Теперішні авта не зможуть користати з газоліни без олива. Таким арґументом поборювання податок від газоліни, який має скріпити державну скарбницю та причинитися до чистішого повітря.

Коледжі збільшують засоби безпеки, щоб не допускати до заворушень

Вашинґтон. — Цього року адміністрації коледжів та університетів вирішили збільшити засоби безпеки, щоб не допустити до подібних заворушень на кемпусах, які були минулого року. Минулої весни були заворушення студентів в 450-ох кемпусах. Ці заворушення змусили були адміністрації шкіл припинити навчання в кількадесятьох коледжах. Деякі академічні школи були закриті перед кінцем шкільного року. Переведені опитування по цілій країні виявили, що батьки студентів є проти заворушень в коледжах, бо ці заворушення не дозволяють вчитися навіть тим студентам, що не беруть участи в бешкетах. Адміністрації коледжів нараджувалися під час вакацій з провідниками студентських організацій. Оцей безпосередній контакт проводів університетів і коледжів із проводом студентських організацій дає деяке запевнення, що цього року може бути без заворушень в студентських кемпусах.

Окружний Комітет Відділів УНС Ровд Айленд відбув збори

Новообраний Окружний Комітет Відділів УНС Ровд Айленду. В першому ряді (зліва) стоять: Леон Гардінґ, Іван Давилюк, гол. касир УНС дир. Петро Пуцило, Стефан Бардачевський і Володимир Кіндерфорський. У другому ряді (зліва): Іван Цюта, Дмитро Лободяк і Михайло Попович.

Менвіл, Ровд Айленд. Минулої неділі, 13-го вересня, тут у приміщеннях Українського Горожанського Клюбу відбулися загальні збори стейтового Окружного Комітету Відділів УНСоюзу з участю представників 73, 93, 122, 181, 206 і 241-го Відділів. Збори відкрив і ними проводив дотеперішній голова Комітету п. Василик, а секретарював п. Бардачевський. Про стан Округи в загальному організаційному розвитку та досягнень УНСоюзу говорив головний касир дир. Петро Пуцило, який також відповідав на запити та давав вияснення на справи, заторкнені в дискусії. Після звітів і дискусії відбувся вибір нової Управи Окружного Комітету, в склад якого увійшли: Іван Давилюк — голова, Леон Яардінґ та Михайло Попович — заступники голови, Степан Бардачевський — секретар, Володимир Кіндерфорський — скарбник, Юрій Тренкіл, Іван Цюта і Дмитро Лободяк — контролери. Розмови на актуальні союзові і громадські теми продовжувано під час товариської зустрічі.

ЗСА стурбовані подіями в Йорданії, але не переведе інтервенції

Вашингтон. — Речник Департаменту Роберт Клоскі заявив в середу 16 ц. м. журналістам, що йорданський уряд не звертався до Америки за збройною інтервенцією і американський Уряд не передбачує її. Проте того самого дня пізнім вечером 2-годинну конференцію перевела у Вашинґтоні так звана Спеціяльна дієва група, при чому приявними на тій нараді були голова шефів штабів збройних сил ЗСА адм. Томас Г. Мурер, спеціяльний дорадник Президента Генрі Кіссінґер, заступник секретаря оборони Дейвід Пакард і асистент державного секретаря для справ Близького Сходу Джозеф Сіско. Коментатори звертають увагу, що збройна інтервенція Америки могла б поставити в незручне становище короля Йорданії Гуссейна, скріпивши ворожу йому пропаґанду, та могла б пошкодити 54-ом західнім „закладникам", які знаходяться в руках арабських терористів в Йорданії. Але не виключається можливості, що Америка переведе своїми літаками евакуацію з Йорданії коло ста замешкалих там американських громадян. Тим часом в Йорданії напружена ситуація. Король Гуссейн покликав до життя військовий уряд і править декретами. Новим прем'єром і міністром закордонних справ є генерал Мохаммед Дауд, а комендантом йорданської армії став одинокий йорданський маршал Габес Маялі. Уряд становлять 12 старшин. Делеґати Арабської Ліґи намагаються перешкодити одвертому зударові між армією і партизанами. Західні знавці твердять, що хоча державна армія в Йорданії, яка нараховує 50.000 вояків, здисциплінована, вірна королеві й перевищує партизанів числом та зброєю, проте таке збройне приборкування партизанів призвело б насправді до громадянської війни з багатьма людськими й матеріяльними жертвами. 12.000 іракського війська в Йорданії заявилися за партизанами, але покищо не виходять із своїх касарень.

Прем'єр Ізраїлю Ґолда Меїр прибула до ЗСА на нараду з Ніксоном

Вашингтон. — Ізраїльський прем'єр Ґолда Меїр прилетіла в минулу середу 16 вересня ц. р. до Ню Йорку, щоб в п'ятницю 18 вересня перевести з президентом Р. Ніксоном нараду у Білому Домі. Офіційно сказано, що давно вже заповіджені відвідини Ґолди Меїр стосуються просьби Ізраїлю на признання йому фінансової допомоги на економічні й військові цілі у висоті 1,800.000.-000 дол., але насправді Америка найбільш зацікавлена в справі ізраїльсько-арабського замирення та справі звільнення 54-ох „закладників", що їх арабські терористи схопили з 4-ма західніми літаками, що їх пізніше знищили динамітом. Прибувши до Ню Йорку — Ґолда Меїр заперечила, наче б Ізраїль допустився будь-якого порушення восинного перемир'я. Щодо можливости звільнення з ізраїльських в'язниць арабських партизанів, вона заявила, що арабські в'язні в Ізраїлі були суджені й засуджені за доконані ними вбивства або спроби вбивства і тому вони мусять відсидіти свої кари. З уваги на безпеку — літак Ґолди Меїр приземлився у віддаленому куті летовища і замовчано перед журналістами, в якому готелі вона замешкає. Але газети виявили, що вона від'їхала під сильною поліційною ескортою до Валдорф Асторії. Переговори між Ізраїлем і арабами за посередництвом делеґованого до цієї справи Об'єднаними Націями шведського дипломата Ґуннара Ярріна, перервані і невідомо, чи і коли вони відновляться.

Міжнародний Червоний Хрест відновив заходи за звільнення „закладників"

Женева. — Внаслідку заходів британського й західньо-німецького урядів Міжнародний Червоний Хрест погодився відновити своє посередництво в справі звільнення арабськими терористами 54-ох осіб, що їх вони схопили разом із 4-ма західніми літаками. З Женеви прибув до столиці Йорданії Амману Пієр Буассієр. Арабський Народний Фронт для визволення Палестини погодився на його посередництво. Два дні тому той Фронт підвищив свої вимоги щодо звільнення 54-ох закладників, поширивши листу сімох арабських в'язнів, які перебувають у Швайцарії, Західній Німеччині й Британії, на 10 ливанських вояків, що їх схопили були ізраїльці, двох альжирських дипломатів в руках Ізраїлю та невідоме ближче число арабських партизанів, ув'язнених в Ізраїлі. Швайцарія, Західня Німеччина й Британія погодились в принципі на звільнення тих 7-ох арабських в'язнів, під умовою, що арабські терористи звільнять всіх 54-ох „закладників", між якими є 37 американців, із них більшість — американських жидів. Ізраїль теж погодився на звільнення ливанських вояків і двох альжирських дипломатів, але покищо є проти звільнення будь-яких в'язнів, які відсиджують свої кари після засудження їх судами. Переговори з терористами дуже трудні технічно, бо внаслідку гострого конфлікту між партизанами і йорданським урядом та армією, в головній кватирі Народного Фронту для визволення Палестини в Аммані нікого нема, а місце перебування „закладників" засекречене: вони розсіяні гуртками по 3-4-ох в різних пунктах міста у приватних помешканнях різних арабів. Західні кореспонденти в Йорданії признають, що серед надзвичайно напруженої ситуації в тій країні — „люди просто забули" про 54-ох західніх закладників в руках палестинських партизанів.

Іванка Мигаль виступала в опері, якою започатковано сезон

Ню Йорк. — У понеділок 14-го вересня Метрополітальна Опера із прикметною таким подіям елеґанцією започаткувала цьогорічний сезон виставою опери Верді „Ернані". Партію Джіованни співала в цій опері українка Іванка Мигаль з Канади, відома із своїх виступів також на українській сцені, між іншим на концерті, що відбувся в травні цього року в Клівленді з нагоди Конвенції Українського Народного Союзу. Батько Іванки є диригентом церковного хору в Манітобі і брав участь в Українському національному Фестивалі Канади, що відбувся на початку серпня в Давфині.

У ВІННІПЕЗІ ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС СУСК

Вінніпеґ (КУК) — В Українській колеґії св. Андрея, на кемпусі Університету Манітоби у Вінніпеґу, в днях від 4 до 7 вересня ц. р. відбувся II-ий Конґрес Союзу Українського Студентства Канади, СУСК, на якому вибрано нову управу в такому складі: президент — Маруся Кухаришин (Торонто), заст. президента — схід — Юрій Божик (Тор.), заст. президента — захід — Іванна Левандовська (Вінніпеґ), секретар — Ірка Окіпнюк (Тор.) культ.-реф. — Зоряна Гриценко (Вінніпеґ), редактор „Студента" — Зенон Зварич (Тор.), спеціяльні завдання — Богдан Грибеник і Володимир Петришин, перший з Монтреалю а другий з Торонта, орг. конференції — Андрій Семотюк (Ванкувер), представник до КУК — Ігор Каліцінський (Вінніпеґ), його заступниця — Мирося Підгірна (Він.), організація студентства — Ганя Ґалан (Тор.). До Контрольної Комісії увійшли: Б. Осмак, голова з Віндзору та Л. Баняс з Вінніпеґу і Таня Дубик з Лондону.

В Конґресі взяло участь біля 250 осіб, в тому 177 зареєстрованих делеґатів і представників українських студентських клюбів. СУСК охоплює 25 українських студентських клюбів, що діють на терені 19-ох університетів Канади від Британської Колюмбії почерез Альберту, Саскачеван, Манітобу і Онтаріо до провінції Квебеку. Ці клюби репрезентують чи утримують близький контакт з 5,000 українських студентів, що становить біля половини всіх студентів в Канаді, яких походження є українське.

У програму II-го Конґресу СУСК виключно цілоденний панель і семінар на тему збереження національних культур Канади під наголовком „Многокультурність, чи культурний імперіялізм", в якому взяли участь від українців проф. альбертського університету Лупуль та президент СУСК Б. Кравченко, Д. Фаудар від Об'єднання Французьких Студентів Манітоби. Панелем проводив Ю. Божик з Торонта, а під час зустрічі панелюз представниками українського зорганізованого громадянства, провід перебрав А. Байдера. Вислідом цього панелю були резолюції Конґресу, які гостро засудили тенденції культурного імперіялізму і дискримінації супроти тих громадян Канади, які не є англійського чи французького походження.

Вшанування 70-річчя проф. В. Кубійовича починається святковим бенкетом в Чикаґо, пляновані дальші зустрічі в інших містах ЗСА і Канади

Ню Йорк. — Заплановані з нагоди 70-річчя з дня народження і 50-річчя наукової праці проф. д-ра Володимира Кубійовича бенкети і зустрічі для вшанування ювілею цього видатного наукового і громадського діяча, голови Европейського НТШ й ініціятора та гол. редактора Енциклопедії Українознавства, починаються вже в суботу цього тижня — 19-го вересня святковим бенкетом в Чикаґо. Відбудеться цей бенкет заходами кредитової кооперативи „Самопоміч" з участю місцевих організацій і товариств. Подібні ювілейні імпрези на пошану проф. В. Кубійовича відбудуться в інших містах З'єднаних Стейтів Америки і Канади, а саме: у Вашинґтоні — в п'ятницю 25 вересня, у Балтиморі — в неділю 27 вересня, в Денвері — в середу 30 вересня, в Лос Анджелес — в суботу 3 жовтня, у Сан Франсіско — в неділю 4-го жовтня, у Венкувері — в середу 7 жовтня, у Філядельфії — в суботу 10 жовтня, у Торонто — в середу 14-го жовтня, у Ню Йорку — в суботу 17 жовтня і в Маямі — в неділю 18 жовтня ц. р. Ціллю цих бенкетів і зустрічей, крім вшанування Ювілята, є придбання дальших фондів на видання гаслової Енциклопедії Українознавства, п'ять томів якої і перший зошит шостого тому вже появилися, а дальші три або чотири томи є в підготові. Видається ця гаслова Енциклопедія Українознавства заходами Европейського НТШ, що його осідок є в Сарселі, з допомогою дотацій і пожертв широких кіл української спільноти в діяспорі.

Д-р К. Зайнінґер найменований головою наукової конференції

Принстон, Н.Дж. — Професора д-ра Карла Г. Зайнінґера найменовано на голову конференції для симпозіюму фізичної міцности (релайябилиті), що має відбутися у Ляс Веґас в Неваді в березні 1971-го року — Служба Наукових Інформацій Радієвої Корпорації Америки. Д-р Зайнінґер тепер очолює один із технологічних відділів в Дослідному Центрі Давида Сарнофа в Принстоні. Він є дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і членом Українського Народного Союзу.

В Україні почались офіційні підготування до ювілею Лесі Українки

Київ. — У Совєтському Союзі наступного року будуть відзначати 100-річчя з часу народження найвидатнішої української поетки і драматурга Лесі Українки. Щоб надати відзначенню цього ювілею „всесоюзного" значення й применшити його „українськість", створено Ювілейний Комітет, на чолі якого поставлено російського письменника й партійця Н. Тіхонова, найбільш ревного прихильника так зв. соцреалізму в літературі й мистецтві. Від українських діячів культури ввійшли до того комітету лише кілька осіб. Крім того, в Україні створено „республіканський ювілейний комітет". Він запланував провести 25 лютого 1971 р. в Києві великий ювілейний вечір; від 1971 р. щороку будуть видаватись Літературні премії ім. Лесі Українки за найкращий твір для дітей, хоча Леся Українка відносно небагато для дітей написала. За інформацією „Літературної України" з 11-го вересня, „в Києві буде споруджено пам'ятник ювілярці, а в місті Луцьку Волинської області — погруддя". Академія Наук УССР „має здійснити протягом 1970 - 1975 років академічне видання творів Л. Українки". Будуть влаштовані виставки творів Лесі Українки, присвячені їй літературні вечори, випущена пропам'ятна медаля та нагрудні значки, поштівки й пам'яткові ювілейні конверти; Кіностудія ім. О. Довженка випустить відповідний фільм. Рішення про ювілейні поштові значки може винести тільки Міністерство зв'язку СССР у Москві. Творів Лесі Українки тепер не можна знайти навіть в Києві.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зла „добра воля"

Ілюстрований західньонімецький часопис „Штерн" з 9 серпня ц. р. приніс вістку, що соціялістичний уряд Західньої Німеччини вирішив припинити діяльність двох великих радіовисилень, „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", які висилають свої передачі поза залізну заслону. Формально боннський уряд може зробити це дуже просто: відмовившись відновити щорічний дозвіл на ведення тих підприємств на території Західньої Німеччини. Припинення діяльности цих радіовисилень, що віддавна були і є тріскою в оці комуністичних правителів, було б „доказом доброї волі" збоку уряду канцлера Віллі Брандта, який недавно підписав у Москві з Совєтами пакт неаґресії.

Ця вістка німецького часопису має познаки вірогідности, бо можна здогадуватись, що в затяжних довірочних переговорах між німцями й большевиками у Москві большевики вимагали, а німці погодились на подібні концесії, як ніби „ліквідацію залишків холодної війни". „Штерн" покликається, зокрема, на парляментарного секретаря в міністерстві пошти й комунікації, Гольґера Бернера, який буцімто з огірченням говорив про „гармати" української пропаґанди, ніби веденої з тих радіовисилень.

„Штерн", правда, застерігається, що це не така легка справа. Годі Боннові відмовити дозволу американським радіовисильням, коли водночас він хоче, щоб американські дивізії залишилися в Німеччині. Не можна теж легковажити впливи таких чолових у цих радіовисильнях осіб, як ген. Люшіюс Клей і кол. президент Гаррі Трумен. Занадто яскраві маніфестації люб'яности уряду Віллі Брандта супроти Москви можуть також породити підозру, що Західня Німеччина повертається до концепції німецько-російського союзу, відвертаючись спиною до Америки. Тому уряд Брандта нібито рішив підготовити тихцем ліквідацію двох названих радіовисилень — до 1972-го року, коли то в Мюнхені має відбутися Олімпіяда. Совєти і їх сателіти буцімто загрозили, що вони збойкотують Олімпіяду, якщо в Мюнхені діятимуть ще ті радіовисильні...

Можна було наперед припускати, що німецько-совєтське „наближення" погано відіб'ється на відносинах в Західній Німеччині, де зростуть совєтські впливи. Але це було б доказом короткозорости німецьких соціялістів, коли б вони підтримували совєтську імперію при існуванні „суверенної" Східньої Німеччини із 40 совєтськими дивізіями.

Невикористані можливості

Така велика країна, як Америка, дає дійсно великі можливості для своїх громадян, і то, без перебільшення можна сказати, в усіх аспектах. Треба тільки бути добрим фахівцем своєї ділянки, бути активним у громадсько-політичному житті, як можливості знайдуться. Нині вже, мабуть, неможливо назвати якогось сектору американського життя, від економіки до політики, від війська до культури, де б того чи іншого посту не займала людина українського роду. Це стосується як внутрішньої і зовнішньої політики, так і летів астронавтів на Місяць, як оборони країни, так і економіки. Можливості будуть ще більшими, коли українці, особливо ж молодь, входитимуть в американське життя, як двомовні, бікультурні люди з високою освітою і з повним почуттям рівноправности та рівновартности серед інших американських громадян.

Великі перспективи й дуже широкі можливості для української науки, а в певній проєкції — і політики, є й будуть зростати в такому центрі науки, яким є Гарвардський університет — з Центром Українських Студій.

Великі можливості вже тепер існують для молодих наших науковців, наприклад, у ділянці аналізи американських енциклопедій та підручників для американських середніх і високих шкіл. Підпертий документами лист до видавців енциклопедій чи авторів підручників, — якщо не всюди, то в більшості випадків змінить хибне насвітлення України й українського питання в тому чи іншому виданні.

Наближається передвиборчий час — і тут відкривається широке поле для української політичної діяльности в середовищах обох партій, як Республіканської, так і Демократичної. При цьому треба домагатись від кандидатів не лише „кількох приємних слів" під час виборів, але й відповідних дій після виборів. Листи від українських виборців до своїх сенаторів і конгресменів — це важлива ділянка, але їх треба писати, висувати в них нові ідеї, інформувати про хід подій. Це ж стосується й американської преси: навіть „Листи від читачів" роблять своє.

Можливостей є дійсно багато, треба тільки їх використовувати.

ПОВІТРЯНІ ПІРАТИ

Призабуте слово „пірат", що його так часто зустрічалось в пригодницькій літературі для молоді, нині відродилося в повній мірі. Але той, описуваний старими письменниками морський розбійник, корсар, став тепер, у відповідності з духом часу і з ростом цивілізації, повітряним розбійником. І виступає він не на сторінках фантастичних повістей, не з червоною хусткою на голові і не з арбалетом чи кремінним пістолем в руці, а в сучасному европейському костюмі у вигляді туриста чи „бізнесмена" з найновішої системи револьвером, гранатою чи навіть плиткою динаміту. Клясичні пірати, предмет захоплення гімназистів і гімназисток, нападали у відкритому морі на торговельні кораблі, щоб їх грабувати й топити. Крім того вони брали закладників, займалися торгівлею рабів і іншими незаконними операціями. Міжнародне право визнало піратство злочином, і морські держави спільно його поборювали.

Сучасний повітряний пірат діє одинцем або вдвійку чи втрійку. І нападає він не на кораблі, а на літаки. Величезні, на тисячі кінських сил джетові пасажирські літаки, щоб змусити їх пілотів змінити курс польоту і летіти туди, куди піратові хочеться. Досі це була Куба, це її диктатор Кастро, всупереч міжнародному праву, трактував піратів індивідуально: дозволяв залишатись на острові як „політично переслідуваним" чи замикав на якийсь час у тюрму і потім кудись спроваджував.

Статистика піратських захоплень літаків виглядає досить імпозантно: протягом останніх трьох років число таких випадків потроїлось і стало ніби звичайним явищем у сучасному спантеличеному, розгойданому світі. Захоплюють уже не тільки американські, але й бразилійські, арґентинські та інші „лайнери". Пошесть захоплювання літаків перекинулась до Европи.

Недавно появився такий анекдот. До кабіни літака коли вже піднявся він з летовища імени Кеннеді в Ню Йорку, прямуючи до Лос Анджелесу, ввійшов молодий чоловік і, погрожуючи пістолем, зажадав від пілота, щоб провадив свій літак до... Лос Анджелесу. „Алеж ми саме туди й летимо!" — здивувався пілот. — „Знаємо ці штуки! — заверещав обурений молодий чоловік. — Уже шостий раз вибираюсь я з Ню Йорку до Лос Анджелесу, але кожного разу опиняюсь на Кубі".

Захоплювання літаків в европейських повітряних просторах має переважно політичний характер: втечі з Польщі, Чехо-Словаччини і Румунії противників комуністичного режиму, перехоплення колишнього прем'єра Катанґи Мойсе Чомбе і спровадження його до Альжиру де, правдоподібно, його зліквідовано, та ін. Загальну увагу звернули на себе терористичні акти арабських партизанів, учинені на летовищах Греції і Швайцарії.

Але свого вершка осягнуло повітряне піратство в останніх днях, коли майже одночасно захоплено і перегнано на засекречене в йорданській пустелі летовище три літаки - велетні — швайцарський, американський і британський з понад двома сотками пасажирів. На четвертому, ізраїльському літаку пощастило впоратися з піратами, при чому одного з них убито, а другого — красуню арабку — поранено.

Тримаючи цих пасажирів як закладників, арабські партизани з т. зв. Народнього Фронту, що проповідує комуністичну ідеологію, зажадали від урядів Західньої Німеччини, Британії, Америки та Ізраїлю взамін за них видати їм ув'язнених в їхніх країнах арабських терористів, арештованих при різних оказіях. Також і в цьому випадку ізраїльці проявили твердий характер, відмовившись пертрактувати з шантажистами в справі виміни своїх громадян. Що більше, Тель Авів, як превентивний Захід, перевів масові арешти арабських громадян, що підтримують зв'язки з партизанами в окупованих районах Йорданії. Це — виразний знак, що Тель-Авів в разі репресій супроти закладників відповість згідно з старозавітною засадою „зуб за зуб" і око за око".

Відпустивши частину захоплених пасажирів на волю, партизани поділили решту на малі групи, які тримають по своїх криївках, а три літаки, оцінені на 25 мільйонів долярів, висадили в повітря.

Це — безпрецедентний в новітній історії акт, коли група слабо озброєних, фанатично настроєних людей шантажує уряди найбільших держав світу, вимагаючи від них, як середньовічні корсари, „викупу" за ув'язнені в печерах жертви. Міжнародне право перестало бути правом, змінилась етика і розм'якли хребти правлячих кіл. А щоб уявити собі цю зміну, варто пригадати, що в кінці XIX стол. Лондон вислав був до берегів Греції військову фльотилію з ультиматом, коли там скривджено одним - однісінького громадянина Великої Британії. В наших днях „приязний невтралітет" Єгипту і інших арабських країн супроти комуністичних шантажистів, яким ці країни допомагають зброєю і грішми, можуть вони зберігати, не побоюючись збройного втручання великодержав в обороні своїх громадян.

„Ню Йорк Таймс" з 15 вересня назвав „ефективною дією" пропозицію генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта створити при тій організації спеціяльний трибунал, що мав би за підтримкою всіх держав - членів ОН відновити спокій і мир у міжнародних повітряних просторах. „Треба виходити з засади, — сказав У Тант, — що міжнародний повітряний транспорт має перебувати під контролею міжнародного права. І саме з цієї причини повітряних піратів треба віддавати до міжнародного трибуналу".

В Ізраїлі цю справу розв'язали куди простіше, приділяючи до кожного свого літака по парі озброєних секретних аґентів. І також недавно з наказу президента Ніксона на американських пасажирських літаках встановлено озброєну охоронну службу.

Рада Безпеки ОН, як відомо, „осудила" піратські акти „марксівських партизанів" і висловила з того приводу своє невдоволення. Дивні діла діються в тих ОН! Вони осуджують систему шантажу та закладництва і урочисто відзначають сторіччя з дня народження „великого гуманіста" Леніна, який у 1918 році на всю широчінь відновив створену в середньовіччі цю систему на території колишньої Росії. Тоді не дві сотки, а десятки тисяч закладників згинули в підвалах ЧК.

Учень Леніна і Сталіна, Гітлер, не був винахідником цієї варварської системи.

В. С-ко

М. Сосновський

ХТО ВИНЕН?

(2)

Цю політику, яка спирається на поневоленні інших народів, на їх експлуатації, на прямому ґеноциді тощо, безумовно, треба засуджувати і треба виразно стверджувати, що речники такої політики несуть відповідальність за всі наслідки. Це засуджування і звинувачування не міняє, однак, справи, бо тут маємо діло з двома протилежними тенденціями. Україна стоїть перешкодою на шляху російського імперіялізму і тому вона має бути знищена як самостійна одиниця, при чому всі засоби, які ведуть до такої мети, для Москви добрі і сприйнятливі. Знову ж, щоб не допустити до власної ліквідації, наш народ мусить у такій чи іншій формі протидіяти російським намаганням, отже власне для самозбереження мусить стати до боротьби. Якщо такого спротиву не буде, ми будемо щораз більше скочуватися у пропасть, яку приготовила нам Росія, і які б у майбутньому не були пригожі умови, ми їх знову не зможемо використати.

Безперечно, Росія несе безпосередню відповідальність за ту ситуацію, в якій перебуває наш народ сьогодні. Ця відповідальність не є тільки моральногопорядку, але й порядку міжнародноправного, подібно, як за таку політику відповідав по другій світовій війні провід гітлерівської Німеччини. Але ствердження такого факту відповідальности і вини Росії щодо України в ніякому випадку не управнює нас твердити про нашу власну безневинність за існуючий нині в Україні стан.

Тут не місце аналізувати історичні події і факти, починаючи з Переяславського договору. Треба тільки ствердити, що у наших взаєминах з Росією ми ніколи не виявилися „на поземі", тобто не були таким чинником у цих взаєминах, який би Москва мусіла таки респектувати, як респектувала, наприклад, Фінляндію чи Польщу. Наші невдачі у змаганнях з Росією не були зумовлені тільки перевагою Росії, але, перш за все, нашою національною слабістю, браком у нас власне оцієї національної свідомости і гордости. Чи ж під Полтавою ми не мали всіх об'єктивних передумов для того, щоб виграти бій з Росією і щоб не Мазепа, а Петро I мусів втікати з України?

А що ж сталося з українською провідною верствою козацького періоду, з нашим міщанством, з нашою інтеліґенцією, духовенством? Чи не пішли всі вони на службу Росії, чи не причинилися до побудови російської імперії, не стали російськими дворянами? Цього, як знаємо, не зробила польська шляхта, цього не зробила теж фінляндська провідна верства. Ми стали в найкращому випадку „малоросами", вони завжди осталися поляками чи фінами.

Такі є історичні факти, яких часто ми не хочемо бачити, бажаючи звільнити себе від будь-якої вини за власне положення. Тільки одиниці серед нашого народу виявили силу волі і характеру протиставитися цій загальній у нас тенденції і мали відвагу відповідно діяти. Ці одиниці врятували нас, як окремішню націю, але чи не є очевидним, що коли б це не були одиниці тільки, а тисячі і мільйони, які були б готові постояти за себе і свої права, то чи цих прав ми б таки були не здобули?

Чи інакшою є лекція з нашої найновішої історії? Ми твердимо, що наша держава впала під ударами переважаючих збройних сил Росії. Це правда, але чи не є теж правдою, що ці „переважаючі сили" в січні - лютому 1918 року не налічували більше як 10,000 вояків. Чи не мали ми власнихдостатніх сил для того, щоб відбити наїзників? Ми по сьогодні з подивом згадуємо Крути і поляглих там 300 юнаків, але чи не повинні ми бути свідомі того, що це була наша трагедія рівночасно, якої нам насправді треба б соромитися? Даремно і навіть шкідливо складати всю вину тільки на зовнішніх ворогів, а треба бачити в цьому і чималу частку вини власної.

Сьогодні існує на папері „суверенна українська радянська республіка" з власним урядом, власною адміністрацією і навіть з власним представництвом в ОН. Оці керівні чинники УССР не обмежені тільки до людей російської національности, але в переважаючій більшості складаються таки з українців, отих сотень тисяч, а то й мільйонів, що зачисляються до технічної інтеліґенції, що є в компартії, комсомолі тощо. Навіть перший секретар ЦК КПУ є українець, не говорячи про обласних і районових секретарів. Що ж вони, оті мільйони адміністраторів, роблять для України? Чи ж могла б Росія в нинішній дійсності справді русифікувати український народ, коли б він у своїй масі, а не тільки устами одиниць, цій русифікації протиставився?

Те саме, що було за царату, повторюється в Україні сьогодні, і як тоді, так само сьогодні, не зважаючи на змінену ситуацію, на досвід визвольних змагань, навіть на формально існуючу державність, ми далі неспроможні на те, щоб справді бути собою, щоб не коритися сильнішому.

Український потенціял у системі СССР такий, що коли б ми були готові його до кінця використати, то питання нашої політичної незалежности перестало б бути академічною проблемою. Україна має всі передумови для того, щоб бути не знаряддям Москви, а рівнорядним контрагентом, але це мусять усвідомити собі врешті не тільки І. Дзюба, В. Чорновіл, Л. Лук'яненко, Горині, С. Караванський та ще кілька людей, а оті тисячі й сотні тисяч нашої інтеліґенції, оті, які, на жаль, задовольняються тим, щоб правити Україною з ласки Москви, а не з власного бажання та за власним пляном.

Навіть Сталін з усією своєю системою терору мусів поступитися перед Україною, доцінюючи її велетенський потенціял і передбачаючи, що прийде час, коли російський елемент в імперії буде так розтягнутий і перевантажений, що тільки з допомогою власне націоналів можна буде втримувати імперію. Тепер цей час настав, і це створює нову і дуже сприятливу нагоду. Тому вже не час „мовчати і... чекати".

Не йдеться тут про те, щоб, сидячи безпечно за межами України, „дораджувати" чи „кликати на боротьбу", а самому з безпечного

(Закінчення на стор. 4-ій)

Степан Мазурок

НЕВИКОРИСТАНА МОЖЛИВІСТЬ

Добігає вже сто років від часу прибуття першої української еміґрації до Америки, але ані старша, ані новіша еміґрація не укладала ніяких плянів еміґраційного життя, бо всі надіялись вернутись на батьківщину. Може саме тому у нас було замале заінтересування американським політичним життям. Правда, були спроби одиниць і організацій включитися в життя американських політичних партій, але це були тільки спорадичні випадки, які, не маючи підтримки цілої спільноти, не могли мати впливу в ширшому маштабі. Найбільш вплив ова частина нашої громади, інтелектуали і професіоналісти, за малими вийнятками, не звертали уваги на спроби організації українських політичних клюбів.

Крім наших організацій, які є конечними для вдержання нас як моноліту і для збереження від асиміляції, ми мусимо широко включитися в американські політичні партії, щоб здобути там впливи. Вся наша, навіть найкраща, внутрішня праця, без пляново обдуманого і зорганізованого виступу назовні, підтриманого цілою громадою, не принесе нам великої користи.

Щоб допомогти нашій поневоленій батьківщині та виконати наш обов'язок, наложений на нас назвою політичної еміґрації, мусимо сполучити нашу внутрішню діяльність із виступами назовні. Спільними силами старша еміґрація з її американським досвідом і нова з її ідеалізмом та духовою наснагою можуть робити чудеса.

Серед національних меншин в Америці українці вже мають свою вироблену марку, як одна із найбільше активних та найкраще зорганізованих груп. І саме цю опінію про нас ми можемо використати, включившись в американське політичне життя, в Демократичну і Республіканську партії, створити українські клюби по містах та зорганізувати крайові централі.

Нам треба координації всіх наших дій, щоб зібрати всіх тих, які вже беруть участь в партійно - політичному життю, але незорганізовано, без підтримки своїх організацій.

У розмовах із нашими, навіть високоінтеліґентними і провідними людьми відчувається неначе нехіть до американських політичних партій. І тут наша помилка і невикористана нагода, якої не можна надалі толерувати, бо це шкодить нашому національному організмові.

Тому, що наша національна група в Америці не належить до чисельно найбільших, ніхто зі свідомих українців не повинен дозволити собі стояти осторонь американської політичної партії, яка, на його думку, найбільше йому відповідає, пам'ятаючи, одначе, що ми потребуємо представництва в обидвох головних політичних партіях, коли хочемо мати постійний вплив і зв'язок з Урядом.

Тому кожний свідомий українець повинен:

— Набути американське громадянство.

— Зареєструватися в одній із американських політичних партій.

— Брати чинну участь у голосуванні.

— Для координації праці вписатись до одного із українських політичних клюбів і допомагати в праці йому і його провідникам.

— Де тільки є можливість займати пости в партійному апараті.

— Співпрацювати з іншими національностями та здобувати їх прихильність і симпатії.

— Не вносити роздору та антагонізму поміж одною і другою партією, пам'ятаючи, що всі ми працюємо для добра нашої загальної справи.

При доброму удлянуванні, зорганізуванні та координації всіх наших сил ми можемо мати своїх представників у Конгресі і Сенаті.

Пишучи цю статтю, маємо надію, що наші провідні організації і особи висловлять свої думки на цю тему.

Антін Рубінець

ОЛЕКСАНДЕР ДЮМА НА КАВКАЗІ

(2)

Зголосився інший козак. Спокійно покурюючи люльку, сказав „іду!" — і помчався проти чеченця. Чеченець не мав часу заладувати рушницю, як козак із віддалі яких 40 кроків зняв свою рушницю. Піднявся дим, але пострілу не було чути. Дюма й усі козаки думали, що козакова рушниця не вистрілила. За хвилину козак знову вистрілив, і що чеченець здригнувся, знати було, що тепер його поцілено. Чеченець випустив уздечку й ухопився обома руками за шию коня. Кінь помчав до ріки, вершник помалу зісувався на землю. Козак, очевидно, боявся, що то міг бути підступ, що чеченець вдає вбитого, тож став об'їздити навколо нього, приглядаючись. Вистрілив ще раз, але це було вже зайве. Тоді зліз із коня і відрубав чеченцеві голову.

Коли козак вернувся, Дюма сказав йому: „Ми всі бачили, що ваша рушниця за першим разом не вистрілила, але ми всі бачили дим!" — „Я власне й хотів, щоб чеченець думав, що рушниця не вистрілила. Дим, що ви його бачили, то був із моєї люльки, я навмисне затримав його в роті, щоб обдурити чеченця". — „Ось вам тридцять рублів, — сказав Дюма, — але мені здається, що з вас не абиякий хитрун".

Під'їхавши до вбитого чеченця, всі побачили у нього на шиї медалю з написом „Шаміль-Ефенді". Може сам Шаміль дав йому цю медалю...

Зупинилися в селі Червлене. В селі не було нікогісінько, лише вартовий при головних воротах. Вартовий пояснив, чому в селі не було нікого. Два роки тому один козак із Червленого, батько двох дітей, попався у чеченський полон. Його держали, як і інших козаків, щоб дістати викуп. У полоні, в горах той козак залюбився в дочці ватажка тих опришків. Дівчина теж полюбила його. Коли ж козак вернувся з полону в рідне село, не міг забути тієї чеченської красуні. За яких п'ять днів утік назад до ворога, прийняв мусульманську віру, оженився з тією дівчиною і незабаром став найзавзятішим бійцем серед усіх чеченців. Чеченці задумали напасти на Червлене з поміччю того зрадника-козака. Однієї ночі він переліз через частокіл, щоб ізсередини відчинити чеченцям головні ворота. Нараз звернув набік і заглянув у вікно своєї хати. Побачив свою жінку, що молилася біля ліжка діток.

Це так зворушило його, що із сльозами в очах, хитаючись, увійшов він у хату й обійняв жінку. Жінка з радости скрикнула, діти побудилися, зраділи. „Лиши мене тут із дітьми, — сказав чоловік, — а сама біжи до соцького, хай він мерщій приходить до мене. Соцький колись був моїм найкращим другом".

Як лише з'явився соцький, козак розповів йому про чеченців, що саме гуртувалися при головних воротах. Миттю ціле село зірвалося і після завзятого бою відбили чеченців. „Тепер, — мовив соцький урочисто своєму колишньому другові, — мусиш стати на суд перед громадською радою. Вона тебе судитиме".

Суд тривав коротко, бо зрадник признався до всіх своїх злочинів і розповів, чого прийшов ніччю у село. Дюма з'явився у селі саме тоді, коли всі люди зібралися на майдані, щоб бачити, як каратимуть зрадника. Виконання смертної кари мало відбутися вполудне.

Було ще чверть години часу, тож Дюма помчався на коні разом із приятелями на майдан. Побачили там засудженого козака, гарного, чорноволосого мужчину, на яких 30-40 років. Він стояв навколішки перед свіжовикопаною ямою, очі його були не зав'язані, руки теж. Побіч нього стояв священик. Виглядало, що саме скінчив сповідати козака, бо власне давав йому відпущення гріхів. Дев'ять козаків із рушницями стояли невподалік. Кругом усі люди мовчали. Дюма і приятелі стали позаду, а що були на конях, бачили все дуже добре.

Коли священик відійшов, засуджений підвівся і звернувся лицем до соцького, який до нього наблизився. Соцький промовив голосно: „Григоре Григоровичу, ти жив як зрадник і розбійник. Умри ж як християнин і сміливий чоловік. Бог простить тобі твої гріхи, а твої брати, що сюди прийшли, дарують тобі твою зраду".

Григір Григорович припав на коліна, похилив голову і простягнув руки, просячи прощення. „Сцена, що тепер відбувалась, була така проста, але й така шляхетна, що все ще зворушує мене, коли згадую її", — пише Дюма.

Перший із натовпу виступив старенький чоловік. Він підійшов до засудженого й промовив: „Григоре Григоровичу, ти вбив мого сина-одинака, підпору моїх старих літ, але я тобі прощаю. Вмирай у мирі!" За ним приступила молода жінка: „Ти вбив мого чоловіка, зробив мене вдовою, а мої діти сирітками. Але я тобі прощаю, помирай в мирі." Інші приступали до нього й говорили: „Григоре Григоровичу, ти вбив мого брата", „ти вбив мого коня", „ти пустив з вогнем мою хату" — прощаємо тобі від щирого серця". Останньою підійшла його жінка з дітьми. Коли батько й мати стояли обнявшись, маленька дитинка сіла на землю і почала бавитися білими, кругленькими камінчиками.

Соцький знову виступив уперед. „Григоре Григоровичу, — сказав він, — наспіла пора". — „Признаюся, — пише автор, — що я відвернувся, і це було все, що я бачив із тієї страхітливої сцени. Належу до тих людей, які стріляють дичину, але не можуть навіть дивитися, як кухар ріже курку. Я завернув коня і поїхав поволі поміж пустими хатами. Кілька хвилин опісля почувся постріл, і я вже знав, що все скінчилося. Мало-помалу попри мене проходили гуртки людей. Я був радий, коли ми виїхали з Червленого в напрямі Жукової. Було вже темно, як ми проїжджали попри те місце, де козак убив чеченця. Тіла його вже не було. Напевно забрали приятелі.

Козаки Багонюк, Ігнатьїв і Михайлюк були люди веселі і любили танцювати тропака. Споглядаючи на них, автор думав, яка велика різниця між російськими солдатами й козаками. В Росії солдат завжди сумний, ненавидить самого себе тому, що кріпак, почуває себе приниженим, бачачи, яка величезна прірва лежить між ним і офіцером. Денний прохарчунок солдата це миска „щей", півтора фунта хліба і кусень сушеного м'яса.

Один кмітливий спекулянт впав на думку: давати до „щей" замість воловини вороняче м'ясо. В Росії дуже багато ворон, і вони свійські та сумирні, наче голуби. В деяких околицях, — пише автор, — люди вживають ворон для висиджування курчаток. Селяни не їдять голубиного м'яса, бо вважають голубів за святих птахів, не їдять також і вороночого м'яса, але з іншої причини, а саме тому, що ворону вважають нечистим птахом. Тож, коли чутка про вороняче м'ясо різійшлася поміж солдатами під час одного походу, всі вони поливали „щі" і живилися самим хлібом та пісним капусняком.

(Далі буде).

З-ПОМІЖ ОДИНАДЦЯТИ КРАЛЬ ТИЖНЯ СОЮЗІВКИ, ОБРАНИХ У ЛІТНЬОМУ СЕЗОНІ, БУДЕ ОБРАНА В СУБОТУ 19 ВЕРЕСНЯ МІСС СОЮЗІВКА НА 1971 РІК

Місс Союзівка 1970

Ірина Фтомин

Кралі Тижня Союзівки крім одніеї, що буде обрана в п'ятницю цього тижня

Віра Качмарська

Соня Лешко

Христина Шашкевич

Тамара Вацук

Марія Прядка

Місс Союзівка 1971 року ?

Христина Мурована

Оксана Савчук

Оксана Бачинська

Дарія Стець

Ліля Тодор

Зустріч з Україною різних часів

Гантер, Н. И.— Зацікавленням наших літників втішається чергова вистава картин Едварда Козака (Ека) з Дітройту в мотелі панства Кобзярів у Гантері. Деякі побували вже тут кілька разів, щоб „надихатися й напитися батьківщиною".

Прогульковці, що вернулися з прогулки в Україну, кажуть, що Україна на картинах Ека виглядає цікавіше, привабливіше, як сучасна Україна, така обіднена, позбавлена традиційних народніх одягів, таких чудових і кольоритних!

Оглядаючи 80 картин Ека — глядач немов зустрічається з Україною різних часів і віків. Сивою давниною віє з картини „Трипільський мотив" (дівчина у стародавньому одязі на тлі трипільських взорів. Лицар із соколом і князь Ігор репрезентують княжу Україну. Козаччина оживає на багатьох картинах, як: „Козацька дума", „Що проміняв жінку за тютюн і люльку". „Козака убито", „Козацька ніч", „Запорожець", „Козак з люлькою", „Козацький танець", „На козацькій могилі". Невичерпана фантазія допомагає мистцеві відтворювати картини з козацького побуту в „мамаївському" стилі.

Чумацьку бувальщину спостерігаємо на картині „Чумацький шлях": серед степу широкого — чумаки витанцюовують собі при своїх чумацьких межах, а воли круторогі відпочивають.

А вже з найбільшою внутрішньою насолодою вичаровує наш мистець неперевершену красу буйної Гуцульщини, що їй присвятив 15 картин, повних життєрадісної снаги, темпераменту й кольоритности. З яким стихійним розмахом танцюють гуцули на картинах Ека! Немов причувається тужний голос трембіти, що лунає широко, по всій верховині...

Як колишній „усусус" — Еко віддав належну дань стрілецькій славі: „Львівські каштани" нагадують листопадові бої у Львові 1918 р., „На подільських полях" пригадують бравурний наступ кінноти УСС під час Чортківського наступу. „Сорок тисяч квіту" — це ілюстрація до відомої стрілецької пісні про гекатомби жертв за волю України.

Українське село виступає у всій своїй природній красі, без ніяких „занечищень", на багатьох картинах, як: „Дівчина з коромислом". „При криниці", „Кладка", „Село", „Хатка". „За хатами". Еко малює давнє наше село, бо сучасне українське колгоспне затратило свій питомий чар і атмосферу „тихої сторони"...

Еко є майстер від ілюстрацій до народніх пісень і танкових картин, що їм присвятив коло 20 картин. Такі характеристичні для Ека картини з демонології: „Мольфар", „Характерник" і „Лісовий чорт" приваблюють своєю фантастичністю.

Загальну увагу звертають великі картини: „Привіт з України", „На подільських полях", „Трембіти кличуть", „Гуцульське повстання", „Сорок тисяч квіту", повне глибокої символіки, що приковують увагу глядачів.

Специяльно „еківським" настроєм відзначаються дві гумористичні сільські картини: „Кумове" і „Весільні гості", що пригадають давні часи, коли наше село могло веселитися по своїй волі.

Годі вичислити всі картини, бо всі вони цікаві й захоплюють своїми небуденними помислами та малярською розв'язкою проблем.

На цьоголітній виставці помітна деяка еволюція в підході малярського трактування сюжетів, помітна модернізація, в напрямі фантастичної стилізації, декоративности стилю, кубістичних форм, глибокої символіки. Еко немов відмолоджується у своїх картинах і тому він так залюбки малює молоду, буйну, завзятущу Україну у своїх молодечих персонажах. Можна сказати, що ця чергова виставка Ека — це зустріч з молодою Україною, вимріяною в необмеженій уяві нашого мистця, що належить своєю чистоукраїнською тематикою до найбільш українських по змістові й формі малярів.

І. Савич

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР ПОКАЖЕ „ЧЕРВОНУ ШАПОЧКУ" НА БРОНКСІ

Бронкс, Н.И. — Заходами 82-го Відділу Союзу Українок Америки в Бронксі, Ляльковий Театр 90-го Відділу СУА з Філядельфії прибуде до Бронксу у неділю 11-го жовтня. Ляльковий Театр під керівництвом п-і Дарії Шуст в тому місті покаже відому оперету „Червона Шапочка", музика сл. п. Василя Безкоровайного до лібретта Л. Полтави. Ляльковий Театр у Філядельфії підготовляє одночасно новий репертуар на сезон 1970-1971 р.

„ЗОЛОТА КАЧКА"

Шофер Володимир Деменчук із Гощі біля Рівного на полюванні забив дійсно „золоту качку": в її волі він знайшов два золоті самородки, „завбільшки з гречану зернину кожна". „Радянська Україна" з 6 вересня в повідомленні про „золоту качку" зазначила, що в тому районі, як і на всьому Поліссі, науковці ніколи не знайшли золота, отже качка десь його „наїлась" під час перельоту. Не повідомлено, чи шофер мусів здати знайдене золото „державі".

Посвячення дівочого табору

Лігайтон, Па. (П.Р.). — 6-го вересня відбулося посвячення дівочого табору УЗХ на Оселі ім. О. Ольжича. Таборова комісія Головної Управи УЗХ спільно з плянувальною комісією розбудови Оселі започаткували повну перебудову та розбудову таборів молоді УЗХ тієї весни. Як першу фазу розбудови поставлено новий модерний курінь для дівчат.

О год. 11:30 рано о. Богдан Левицький, парох МекАду й Оселі ім. Ольжича та духовий опікун молоді таборів, відправив Службу Божу в намірені дальшої корисної харитативної й виховної праці Українського Золотого Хреста. Виголосив він проповідь, получивши читання з св. Євангелії про таланти з можливостями корисної роботи українського жіноцтва, зорганізованого в УЗХ.

По Службі Божій численно зібрані поселенці, членство Братніх Організацій та гості подалися до нового будинку під проводом отців і прапорів. Дім був прикрашений синіми й жовтими хоруговками. Перед домиком зелені деревця, а від них простягалися десятки довгих стяжечок. До Молебня станули о. Б. Левицький, о. Іван Малащук, парох Аллентавну й о. д-р Володимир Грабець, парох Трентону. Більше як сто кумів станули збитими рядами вздовж дівочого табору, держачи ленточки. Світило лагідне й усміхнене сонечко, як священики намазували новий будинок св. олією та кропили св. водою, заносячи молитви до Всевишнього, щоб новозбудований будинок служив українській дітворі й причинявся до її виховання й приучування її бути активними і корисними членами української спільноти.

По молебні куми й гості мали нагоду оглядати нове приміщення для дівчат. Похвалам не було кінця, бо всі стверджували, що це наймодерніші й найкращі приміщення з усіх українських таборів. Головно були захоплені ті гості, які перший раз мали нагоду оглядати цей будинок. Бо хоч будинок з-зовні непоказний і скромний, але внутрі просторо й взірцево чисто. Будинок має теж дві модерні лазнички, охолоджену воду до пиття, повну ізоляцію і вбудовані вітрачки для прочищування повітря, електричне огрівання, щоб можна вживати його цілий рік. Всі куми вписувалися до пропам'ятної таборової книги.

Просили всіх до спільного обіду у великій залі Оселі. До столів засіли 150 кумів і гостей. Майстер церемонії проф. Оксана Ґенґало вітала присутніх і просила о. І. Малащука провести молитву. По смачному обіді заступниця голови Головної Управи УЗХ Павлина Різник ствердила радість із довершеного діла. Промовляли ще о. д-р В. Грабець, колишній парох Палмертону, найближчої української громади від Оселі, куди кожної неділі їздили діти з таборів на Богослуження довгі роки, поки не збудовано каплиці св. Андрія на Оселі. Він приємно згадував ті роки й свою працю в Палмертоні й на Оселі й радів, що УЗХ і Оселя ростуть та бажав їм успіхів.

Вітали почин УЗХ представники ветеранів українського вояцтва, а це інсп. М. Алексевич від ОбВУА та полк. І. Поліщук від українського резистансу СВУР. Голова ЦУ ОДВУ д-р Богдан Гнатюк висловив признання Українському Золотому Хрестові за його працю при організуванні й веденні таборів уже 13 років на Оселі ім. Ольжича, і бажав їм ще більших успіхів та запевняв про піддержку ОДВУ. Проф. О. Ґенґало відчитала надіслані привітання й зложені датки на сплачення довгів за новий будинок та на дальшу розбудову таборів і побудову спортових площ. Рясними оплесками присутні дякували жертводавцям, бо датки добігали до двох тисяч долярів.

Посвячення табору попередила в суботу 5-го вересня конференція плянувальної комісії розбудови Оселі, де її голова Володимир Різник подав історію куплення й розбудови Оселі та начеркнув дальший можливий ріст. Вив'язалася жива й речева дискусія, і видно було, як присутні цінять Оселю та її здобутки. Присутні були вдоволені, що цього сезону зроблено значний поступ.

Вечером в суботу відбулася танкова забава при виповненій залі. Мистецька програма була на високому рівні. Майстром церемонії був колишній адміністратор українських театрів п. Ярослав Климовський, а в програмі брали участь панство Осередчуки, Анаталь Радванський, пані Язичинська та „Соловейки" з Філядельфії під керівництвом проф. Зої Маркович. Від клюбу працав гостей Володимир Зуляк, який подякував усім учасникам мистецьких прoпрограм літнього театру з Філядельфії, зокрема його організаторові п. Володимирові Карп'якові. Обіцяв він, що наступного сезону мистецька програма буде продовжуватися на загальне бажання всіх.

78 Відділ СУА у Вашинґтоні, Д. К., при праці

На порозі осінньо-зимового сезону варта глянути взад і зробити підсумок праці від останніх Загальних Зборів. У цьому некорисному для праці півріччі можна було використати тільки три місяці, бо червень, липень і серпень відпадають з уваги на літні вакації і несприятливу для праці погоду.

В тому часі Управа Відділу відбула 5 засідань, присвячених обговоренню зарядждень Головної Управи та обмірковуванню засобів, як здійснити устійнену програму праці.

Зв'язок із членством втримувано шляхом ширших сходин членів, яких було 4. Темою сходин були заплянoвані управою імпрези та актуальні суспільні проблеми. Двоє із них були урізноманітнені особливою програмою. І так: 8 квітня студент Ярослав Оришкевич висвітлював свій фільм із поїздки в Україну, даючи до нього пояснення; 10 травня п-і Ірина Ставнича читала доповідь про життя і творчість Олени Пчілки з нагоди 40річчя смерти письменниці. На цих сходинах членки Відділу прощали п-і Ляню Яримович, активну членку Управи, яка переїхала на довший побут у Франції.

Традиційне Свято Матері, получене з Дитячою Вишиваною Забавою, відбулося 10 травня ц.р., при співучасті Школи Українознавства та Пастової Станиці у Вашинґтоні. На програму свята зложилися: святочна промова голови Відділу, п-і Терези Царик; продукції хору школи українознавства під керівництвом інж. Петра Круля; деклямації учнів тієї ж школи; виступ дітей зі Світлички СУА з пісеньками в супроводі ритмічних рухів; мелодеклямації новаків Пласту; піднесення китиць квітів найстаршій і наймолодшій мамі — дітьми світлички; дефіляда дітей у вишиваних одягах і врешті дитяча забава.

Відділ, бажаючи допомогти батькам у їх виховних заходах, зорганізував 24-го травня окрему дитячу імпрему: дитячу оперетку „Червона Шапочка" (лібретто Л. Полтави, музика В. Безкоровайного) у виконанні лялькового театру 90 Відділу СУА з Філядельфії.

Дитяча Світличка, яка охоплювала 18 дітей, продовжувала працю під проводом п-і Забияки до половини червня. Працю світлички в шкільному році 1969/70 закінчено святочним закриттям, з пописом дітей, роздачею дарунків (книжок) дітям і сніданком для дітей.

Дуже успішно пройшли практичні курси, заініційовані й зорганізовані п-і Богданною Ґелетою. Дотепер відбулися дві лекції писання писанок (інструкторка п-і Дарія Мелех); чотири лекції крою і шиття (інструкторки п-і Тереза Царик, Оксана Лев, Лідія Яросевич; одна лекція плетення на дротах (інструкторка п-і Дана Калиневич).

Бажаючи привернути увагу широкого американського загалу до краси українського народного мистецтва, особливо хорової пісні і танку, Управа Відділу підготовляє окремий виступ у рамах імпрези, організованої відомою американською виховною і стипендійною фундацією.

Маємо надію, що започаткована Управою Відділу праця розгорнеться ширше й живіше в другому півріччі.

Софія Кушнір

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

13-ПОВЕРХОВИЙ АРХІВ У КИЄВІ

У Києві збудовано першу споруду з комплексу споруд, призначених на Центральний Архів „Жовтневої революції" та „республіканські центральні архіви — історичний і кіно-фото-документів, бібліотеку, конференц-залю, Архівне Управління УССР" і т. д. Головний корпус, тепер збудований, має 13 поверхів. У ньому будуть „зберігатись 5 мільйонів найцінніших справ з історії досовєтського періоду і соціялістичного будівництва в УССР", інформувала „Культура і Життя" з 10-го вересня. Будова обладнана за останнім словом техніки, з охолодженням, постачанням свіжого повітря, витяганням пороху тощо. Цього року має бути закінчена будова сховища-вежі на 4 мільйони історичних документів, а в 19972 р. — будинку кіно-фото-архіву УССР.

ТЕХНІКА ЗВ'ЯЗКУ В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

„В сільських населених пунктах Миколаївської області діє 191 телефонна станція, є 17 тисяч телефонних апаратів", сказано в „Молоді України" з 4 вересня. Згадується, що всього в Миколаївській області є 150 тисяч телевізорів і радіоприймачів, 212 тисяч радіотрансляційних точок. З повідомлення видко, що села на Миколаївщині майже позбавлені телефонів: 17 тисяч телефонів — занадто мала цифра супроти 212 тисяч радіотрансляційних точок, себто окремих хат, куди дротами передається радіо до голосників, з сільського радіоцентру.

З'їзд мостищан в Торонті

Місто Мостиська — осередок українського населення повіту було тільки частинно українським, а повіт в 70 відсотках був нашим. Не перешкодило вороже населення в 1918 р. проголосити незалежність ЗУНР, зате перешкоджали вороги в її закріпленні. Мостиська з його ворожим для нас населенням не допускало до з'єднання частин Сокальської бригади з групою Крукеничі.

Мостиська, як і повіт, видали багато інтеліґенції та визначних селян. Багато з них відіграли поважну ролю у визвольних змаганнях в 1918 - 1919 рр. і в рядах І УД УНА та УПА.

Українське населення Мостищини не спочивало й тоді, коли на п'яти наступав ворог, а давало відсіч своєю зорганізованністю та свідомістю польському загарбникові.

Завдяки тодішнім студентам та братам Лукасевичам і за фінансовою підтримкою д-ра О. Лебедовича в Мостиськах зорганізовано дружину „Скала". Вона оживила наше життя в місті і звернула на себе увагу хлопців, що лише чули від своїх предків, що в них українська кров. Ставши членами „Скали", не тільки ставали добрими спортовцями, але й свідомими українцями.

Хто не пригадує собі невеликого ростом, але сильного духом Осипа Федини. Він зорганізував тисячі луговиків в повіті, що кріпко держали національний прапор.

Були в повіті Соколи (село Черневo). Луги і Соколи брали участь на здвигах та національних святах не лише в повіті, але й у Львові і Перемишлі.

Визначну ролю в суспільному житті відіграла „Просвіта", яка завдяки молодому тоді та меткому, повного ентузіязму М. Шуп'яному, розгорнула працю. Сітка читалень, хорів, бібліотек, покрила усі закутки в повіті.

Важну ролю, з його досмертним директором Степаном Байдалою, відіграв „Український Банк". Була тут „Народна Торгівля", Ощадностева каса, Сільський Господар і т. п.

Згадаю і українське підпілля, що зганяло сон з очей польських окупантів.

Були жертви — арешти та часті переслідування.

Осередком, що виховував будучих провідників, був княжий город Перемишль, з його двома гімназіями (для хлопців і дівчат) та фаховими школами.

І ось 20-го червня ц. р. за старанням ініціятивного комітету: Б. Зорич, О. Федина та інж. Т. Лаба — відбувся в Торонті з'їзд мостищан. Було приємно по 26-ти роках побачити людей, що разом росли та ділили долю й недолю на своїй, але окупованій землі.

Прибув з Дітрійту о. дек. Петро Чавс зі своїм сином др-м Володимиром.

Колись більше як п'ятдесять літ тому, о. Чавс був не лише ревним священиком, і віце-деканом Мостиським, але й суспільним діячем, кооперативним організатором і провідною особою повіту. Він є автором спогадів „Про минули Мостищини, які будуть поміщені в Альманаху про Мостищину, що вненедовзі мають видати.

З'їздом проводила президія на чолі з почесним головою о. П. Чавсом — дійсним головою Богданом Зоричем. Приємно було почути вірш (незнаного мені автора) виголошений панною Базилевич, ученицею курсів українознавства, „Привіт Мостищині".

Земля у вазі з Мишлятич була символом єдности синів та дочок дорогої нам Мостищини.

В програмі з'їзду було слово о. П. Чавса.

Богдан Зорич — говорив про історію Мостищини на підставі джерельних матеріялів.

Привіт від Судово-вишенщини зложив д-р О. Кушнір.

Мґр. М. Вардин говорив про значення „Скали" в національному пробудженні самих Мостиськ. Квартет „Веснівка" грав на гітарах та проспівав в'язанку пісень, за що цих молодих дівчат нагороджено рясними оплесками.

Привіт від села Черневo зложив мґр. Вонк. Він візвав присутніх до слідкування та спростовування фальшивих відомостей окупанта про життя та історію нашої вужчої батьківщини — Мостищини.

Інж. Тимотей Лаба з Амстердаму виголосив спогад про релігійне і національне життя Мостиськ — новіших часів аж до виходу на еміґрацію.

На з'їзд наспіли привіти бувших мостищан, які були прочитані під бурю оплесків.

З'їзд, за словами мґр. Я. Зорича, відбувся скромно, але гідно.

До успіху з'їзду, крім названих вже осіб, причинилися: д-р і пані А Федина, Квітка Зорич-Кондрацька, панство Кривяки, рідня Базилевичі, мґр. і пані М. Бардин, мґр. Я. Зорич, д-р В. Чавс, Мих. Гуміняк, пані Бутигер-Блажкевич, І. Скоморох, Антін Шийка, пан Дрімаловський та підприємець з Торонта пан Рихліцький.

Найбільше учасників було: з Мостиськ, Соколі, Малнівська Воля, Малнів, Черневи, Годинь, Мишлятич, Цвірисі, Ляшок Гост., Пакості та Крукевич.

З'їзд започатковано і закінчено молитвою, яку провів о. Чавс.

Ціль З'їзду: в якнайкоротшому часі видати Альманах, для чого й покликано фінансовий комітет. Це видання буде дорогоцінністю з правдивою історією того на захід висуненого клаптика галицької Землі.

Т. Л.

Успіхи молодого українського науковця

Роман Лаба, випускник Фордгемського університету, історик, одинокий українець, що є членом альпіністичного клюбу в Ню Йорку — бере участь на кораблі „Елксанін" в географічних дослідах на Антарктиді. Експедиція виїхала на літаку Панамериканських ліній з Ню Йорку до Веллінґтону, Нова Зеляндія, 13-го червня і має повернутися під кінець вересня.

Корабель „Елксанін" — власність Американського Наукового Інституту. Американська фльота його вживає та постачає потрібний виряд і харчі. Корабель „Елксану" — пливаюча лябораторія, його будова достосована до праці на тих недоступних теренах земної кулі. На кораблі, крім американських, беруть участь учені з країв, які мають міжнародну умову з Америкою: Анґлія, Арґентина, Чіле, Франція, Нова Зеляндія, Австралія та СССР.

Роман, по закінченні студій, відбув дві великі успішні альпіністичні експедиції, на гору „Мек Кінлі" на Алясці та в гори Анди в полудневій Америці.

Півторарічний побут Романа в полудневій Америці (Перу, Болівія, Чіле, Уругвай та Арґентина) та бідне життя людей, яке довелося йому там баччити, вирили особливе п'ятно на його розумінні людських прем. обл

Роман та ціла рідня Лабів є членами 266 відділу УНС.

Маємо надію, що Роман по повороті з далекої подорожі поділиться з нами в пресі, своїми переживаннями.

Роман — це бувший пластун, та бувший член СУСТА.

В. Т.

СУБ ВЛАСНИКОМ 56 ДОМІВ

Лондон. — Союз Українців у Великій Британії є власником Інвалідської Оселі та набув цього року посілість для Оселі емеритів. За 25 років діяльности СУБ став власником 56 домів і заль в Англії, в різних містах поселень українців. У „Зверненні", винесеному на ювілейних зборах СУБ-у в Лондоні, сказано, що СУБ допоміг організувати кілька секцій, як Організацію Українських Жінок з 2 000 членок, Спілку Українських Вчителів та Виховників, котра провадить шкільництвом, яке охоплює щороку приблизно 3 000 дітей і молоді, Комісію Допомоги Українському Студентству й ін.

Міжнародна молодіжна конференція в Фінляндії пройшла під контролею комуністів

У Гельсінкі закінчилась 7 вересня „Міжнародна Конференція Молоді з проблем европейської безпеки". Її формально було скликано нібито з ініціятиви лівих фінських угрупувань, але практично ту конференцію підтримав СССР і країни сателіти, вже раніше опанована комуністами Всесвітня Федерація Демократичної Молоді і такий же Міжнародний Союз Студентів. У працях конференції взяли участь представники 98 крайових і понад 10 міжнародних молодіжних організацій молоді. Хоча деякі представники закордонної молоді пробували протиставитись комуністичним рішенням конференції, організована більшість їх переголосувала й винесла такі, напр., рішення, як вимогу до ОН прийняти Східню Німеччину, немов незалежну державу. Голова комітету молодіжних організацій СССР Янаєв „репрезентував" молодь СССР та виявляв на конференції найбільшу активність. Совєтська преса з 7 і 8 вересня сповіщала, що конференція була дуже успішною, бо вона й дійсно була такою, якою й бажала бачити Москва.

Думки з нагоди 60-ліття хору церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

ЦЕРКОВНИЙ СПІВ

Боляче та прикро робиться, коли бачимо, що на церковний спів мало звертається уваги.

Традиція, що нею плекався церковний спів цілими століттями, занедбана.

Ще не так давно, от хоча б взяти 19-те сторіччя, за часів світлої пам'яті єпископа Снігурського, на церковний спів звертали більшу увагу. Тоді в Перемишлі при катедральному храмі була музична школа, де під доглядом фахових учителів вишколювалися молоді співаки.

Правда і сьогодні маємо декілька хорів при наших церквах, які репрезентують до певної міри нашу церковну музику, але, загально, церковний спів не має належної пошани.

Подивімось для прикладу на велику Україну, де цілими століттями церковний спів дбайливо плекали. Традиція доброго хорового церковного співу переходила з покоління в покоління. Про музикальність та співучість українців писали чужі подорожні та дослідники з захопленням.

Згадати б хоча відомого сирійського диякона Павла Алепського, що подорожував по Україні в половині 17-го сторіччя, або з новіших часів чеського дослідника слов'янських народних пісень Людвіка Кубу, який описові своєї подорожі по Україні дав вимовний наголос — „Співуча Україна".

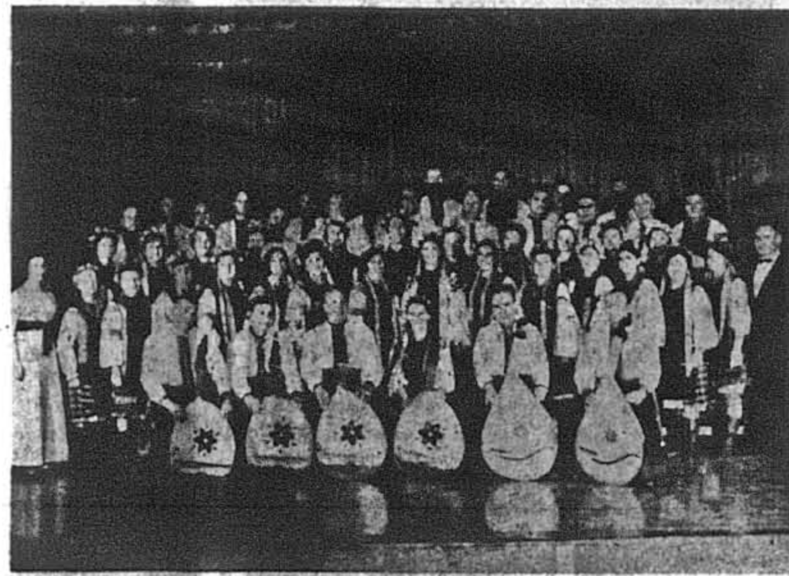
Перед революцією кожне мале місточко, а то й село, мале містечко, а то й село, гарні хори. Церква мала фахового диригента, а громада допомагала їй.

По великих містах церковні хори були кращі, а деякі з них, як у Софійському Соборі в Києві, були під кожним оглядом зразкові. Під час Богослуження дбали про мистецьку цілість та величність. Починаючи з найвищої єрархії та кінчаючи тим, який гасив свічку, всі були на своїх місцях.

Священик чи диякон, що при Богослуженні має завжди велику співочу ролю, починав Богослужіння з камертоном у руці. Зрозуміло, що в таких сприятливих умовинах, розвивалася і музична церковна література, яка і тепер є зразковою для нас.

Своєрідний настрій створювала церковна музика в інтерпретації доброго хору. Богослуження давало внутрішнє душевне заспокоєння. Людина йшла до церкви, щоб забути свої турботи щоденного життя, і віднайти спокій та рівновагу духа.

Традиція гарного церковного співу підупала, переслідувана більшовицько комуністичною владою. Все ж таки, навіть після тих численних арештувань та жорстоких переслідувань духовенства та вірних, традиція не згинула. Де ще дозволяють молитися, там церкви переповнені саме тому, що там гарно співають.

Хор Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя

Для нас, західніх українців ця традиція не чужа.

Після кожного Богослуження священик виходив перед вівтар і разом з вірними на вколішках, молився за Україну, а хор у той час співав молитву — „Боже Великий, Єдиний".

Церковний спів в нас тепер — це тільки невдалий відгук церковного мистецтва.

В наших церквах дбають про все, тільки спів, хоч як необхідний чинник при відправах, не має належної опіки й пошани.

Духовенство деколи відноситься до співу наче мати до нерідної дитини.

А деж, як не в церкві так часто, при кожній нагоді, в неділі чи свята збираються найширші кола нашого громадянства. Церква могла б бути тим осередком, де добрий спів з користю для релігійних почувань, міг би виховувати і музичний смак вірних.

Правда, організація доброго церковного хору вимагає, крім доброї волі, ще і коштів на оплату фахового диригента, та хоч кількох платних хорових співаків, що творили б підставу хору. Та ці гроші, при добрій волі, роздобути можливо. Є в нас заможніші церкви, які з власних фондів могли б на таку шляхетну та необхідну ціль видати кількадесять долярів місячно. При добрій волі все можливо зробити, тільки треба, щоб відповідні церковні чинники цією справою більше заопікувалися і то якраз тоді, коли цього вимагає історична хвилина.

Саме тепер, коли на Україні силою обставин політичного характеру церковного співу майже немає, національним обов'язком нас тут усіх є дати захист нашій давній церковноспівочій традиції і запровадити по церквах зразковий хоральний спів, який гідно продовжував би шляхи славного українського церковно-хорового мистецтва.

В українських церквах хай лунає українська побожна пісня, на славу та звеличення Бога та потіху нас самих і наших дітей.

М. Д.

ХТО ВИНЕН?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

місця й тільки спостерігати. Идеться про те, щоб зробити потрібні висновки з актуальної ситуації в Україні, на яку ніхто з еміґрації не має впливу, але яка є такою, що створює нові перспективи на майбутнє. Идеться про те, щоб національні форми в Україні наповнити українським змістом, щоб по містах України не були тільки написи українською мовою, а українці говорили російською мовою, щоб батьки не переконували власних дітей, що українська мова — „архаїчна мова", щоб керівники нинішньої УССР були справді керівниками держави, а не вислужниками й лакеями чужої сили.

Идеться, врешті, про те, щоб відповідною власною поставою, сповненою національної гордости і твердости, наш народ примусив Росію дивитися на нас як на справді повноцінну націю. Це він може зробити, зокрема, в теперішній ситуації, якщо звільниться від комплексу малоросійства і почуття нижчости у відношенні росіян.

Наш успіх у змаганні з російським імперіялізмом залежить від того, наскільки буде „умасовлена" українська національна ідея і як скоро найширші народні маси будуть готові за цю ідею постояти. Ніколи Росія не створить нам передумов для того, щоб могла вільно поширюватися українська ідея і щоб скріплялися в Україні незалежницькі тенденції. Навпаки, вона зробить все, щоб такому процесові перешкодити. Це зробити можемо ми самі, а відповідальність за це безпосередньо спочиває на всій нашій інтелігенції, на нашому активові в Україні, всупереч політиці, плянам і бажанням Москви.

У такому то контексті, за нашу гадку, треба бачити питання вини за ситуацію на українських землях, а теж розуміти шкідливість намагання звільнити себе від вини і відповідальности. Вина Росії і вина нас самих — дві різні справи, і їх з погляду нашого власного інтересу змішувати не вільно.

Не вільно теж забувати правду, багато разів підтверджену історією, що ніяка колонія не звільнилася без боротьби. Без боротьби не звільниться від російської залежности Україна, і наш народ, якщо справді хоче волі і незалежности, мусить бути готовий взяти на себе ввесь тягар такої боротьби. Іншого виходу і іншої розв'язки немає.

У ПІВДЕННО - АФРИКАНСЬКОМУ СОЮЗІ ДАЛИ закордонний пашпорт Аленові Патонові, видатному письменникові, якому 10 років тому відібрали його пашпорт, як він вернувся з подорожі до Британії й Америки. Патон відомий противник південно - африканського біло - расистського режиму. Він хоче виїхати тепер до Европи й Америки задля збирання матеріялу до своєї нової книжки.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ У ПІВЕННОМУ В'ЄТНАМІ МАСОВО ОДРУЖУЮТЬСЯ з в'єтнамськими дівчатами й одружувались би ще більше, як би не великі технічні перешкоди з видачею дозволів. Все ж, у минулому році військові власті ЗСА видали 455 таких дозволів, а за 8 місяців цього року — 397. Головним загальним арґументом вояків є те, що в'єтнамські дівчата привітніші і лагідніші від американок.

„ЧОРНІ ПАНТЕРИ" ВІДКРИЛИ в Альжирі свою міжнародну станицю, яку назвали „Американською народною протиімперіялістичною делеґацією". Альжирський уряд, який в 1967 році зірвав дипломатичні взаємини з ЗСА, дав до диспозиції втікачеві з Америки, Елдриджеві Кліверові, домівку, що її займала була делеґація В'єтконгу, — цій останній дали більше помешкання. Елдридж Клівер називає себе „міністром закордонних справ" та „міністром інформації" організації муринських екстремістів „чорні пантери".

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ ЮВІЛЕЙНОГО КОНЦЕРТУ ЦЕРК. ХОРУ В НЮАРКУ

У поміщеній в „Свободі" ч. 164, з 11-го вересня ц. р. оповістці про Ювілейний Концерт з нагоди 60-ліття існування Хору Церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., між хорами, які виступлять у цьому Концерті, названий теж хор „Кобзар" з Філядельфії, та сказано, що „...хори виступлять під диригентурою проф. Андрія Гнатишина (Відень) та виконають його творе ..."

Як довголітній музичний керівник та диригент хору „Кобзар" подаю до відома, що оповіщена заява, „...хори виступлять під диригентурою проф. Андрія Гнатишина (Відень) та виконають його твори ..." не відповідає правді. Евент. участь хору „Кобзар" у згаданому Ювілейному Концерті була узгіднена з п. М. Добошем, диригентом церковного хору, який святкуватиме свій 60-літній ювілей, тільки під умовою, що: а) хор „Кобзар" виступить виключно з власним репертуаром, — а в ньому твори проф. Гнатишина не находяться; б) хор „Кобзар" виступить виключно як завжди, під диригентурою свого постійного диригента, і в) у спільному виступі хорів під диригентурою проф. Гнатишина хор „Кобзар" участи не візьме.

Це пояснення в ніякому разі не торкається особи шанованого й заслуженого проф. Андрія Гнатишина, але має на меті справити вже другу помилку й неточність інформацій, зроблену організаторами згаданого Концерту, чи пак авторами згаданої оповістки.

Антін Рудницький

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ТИЖНЕВИКА „НАРОДНА ВОЛЯ"

Скрентон, Па. — Управа міста, перебудовуючи Скрентон, забрали будинок, в якім містилась редакція і друкарня тижневика „Народна Воля". Як повідомлено в „Народній Волі" з 10-го вересня, перенесення редакції й друкарських машин на нове місце забере від 2 до 3 тижнів, і газета тоді не буде виходити. Нової адреси ще не подано.

Читайте українські книжки і газети, бо чисте читання веде до просвіти, а просвіта ... сили.

НАГОРОДА АВІЯЦІЙНОМУ ЗАВОДУ

В присутності директора Київського авіяційного заводу П. Степанченка, перший секретар ЦК КП УССР і член московського Політбюра П. Шелест причепив „на прапорі заводу" новий орден „червоного прапора". Майже всі промовці, яких назвала „Радянська Україна" з 12 вересня, мають українські прізвища, літакобудівельний завод міститься в столиці України, але всі написи там — російською мовою, навіть написи на прапорі заводу. Літакобудівельний завод працює вже 50 років. У своїй промові П. Шелест, між ін. сказав: „Імперіялістична пропагада вигадала і розпрагольствує про якийсь конфлікт поколінь в СССР. Всьому світові відома монолітна єдність совєтських людей" і т. п.

Творчі досягнення молодого музики

Мгр. Ярополк Ласовський одержав на літній сезон 1970 року стипендію „Пропам'ятної Фундації П'єра Монта" для вдосконалення дириґентських студій. Три місяці він працював в характері асистента світової слави дириґента Шарля Брика, головного дириґента „Радіо Дифузіон Телевізіон Франсез".

Маестро Шарль Брик диригував цього літа симфонічною оркестрою згаданої фундації на фестивалі в Мейні.

Крім асистентури в цьому сезоні, мгр. Я. Ласовський вже другий рік виконує в цій оркестрі функції концерт майстра. Треба згадати, що Ярополк Ласовський є непересічний професійний скрипаль.

У часі фестивалю наш музика диригував такими творами: „Симфонія Нового Світу" Дворжака, „Увертюра до „фрайшіц" Вебера, „Італійська Симфонія" Мендельсона, „Пори року" Вівальді та ін.

Українська громадськість напевно вітала б з великим задоволенням нашого молодого професійного дириґента Я. Ласовського на чолі симфонічної оркестри, якби в нас було наладнане українське музичне життя і влаштовувано, бодай раз на рік симфонічні концерти для ознайомлення наших слухачів із кращими зразками української і чужинецької симфонічної музики.

Дотеперішній композиторський доробок Я. Ласовського складається з двох оперових творів і ряду частково незакінчених творів з оперової, хорової та симфонічної ділянки.

У цьому році Я. Ласовський вступає в обов'язки лектора музики в Кінґсборо Коледжі. Молодий музика є членом Нюйоркського Відділу Асоціяції Діячів Української Культури (АДУК).

Ів. Н.

Календарець змагань українських клюбів

Тенісові змагання в подвійній грі чоловіків, юнаків і мішаній за чаші Союзівки відбудуться в суботу і неділю, 19-го і 20-го вересня 1970 на Союзівці. Організатором є Карпатський Лещетарський Клюб з Ню Йорку.

УСК Ню Йорк — Елізабет СК, мистецькі змагання „Великої Дванадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу на початку нового сезону, відбудуться в неділю, 20-го вересня 1970, о год. 1:30 по полудні на грищі Метрополітен Овал у Маспет, Н. Й. На цьому самому грищі о год. 3-ій другі мистецькі змагання НАФСоюзу між „Дуліяною" і Грецько - Американським СК.

„Тризуб", Філядельфія — „Айнтрахт", Ню Йорк перші мистецькі змагання „Тризуба" у „Великій Дванадцятці" Німецько - Американського Футбольного Союзу, відбудуться в неділю, 20-го вересня 1970, о год. 2:30 по полудні на грищі при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії. Першу дружину „Тризуба" прийнято в склад найвищої кляси НАФСоюзу рішенням делегатів Клюбу цього Союзу з 9-го вересня ц. р.

КАТАЛОГ
КНИЖОК КНИГАРНІ „СВОБОДА"

Олесь Ол.: З ЖУРБОЮ РАДІСТЬ ОБНЯЛИСЯ — поезії	.50
Островерха М.: ГОМІН З ДАЛЕКА — нариси	1.00
Островерха М.: ОБНІЖКАМИ НА БИТИЙ ШЛЯХ 1921-1926	1.50
Островерха М.: БЕЗ ДОКОРУ, міркування на мистецькі теми	0.75
Островерха М.: ВЛИСКИ І ТЕМРЯВИ, 1918 — 1919 — 1920	3.00
Паньківський Кость: ВІД ДЕРЖАВИ ДО КОМІТЕТУ — друге видання	$3.75
Паньківський Кость: ВІД КОМІТЕТУ ДО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ	6.00
Паньківський Кость: РОКИ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ	7.50
Парфанович С.: ІНШІ ДНІ	1.50
Парфанович С.: ЗАГОРІЛА ПОЛОНИНА	0.50
Парфанович С.: НА СХРЕЩЕНИХ ДОРОГАХ — повість	5.00
Парфанович С.: ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ	2.50
Парфанович С.: ТАКИЙ ВІН БУВ...	3.00
Пасічник М.: З ВИШНЕВИХ САДІВ — збірка новель і оповідань	1.25
Пастернак М.: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ	3.50
Петлюра С.: СТАТТІ, ЛИСТИ І ДОКУМЕНТИ. брошура	6.00
оправлене	7.00
Подвезько М. Л.: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК	6.00
Подвезько М. Л.: АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК	6.00
Погідний-Угорчак М.: ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА	1.00
ПОКЛІН ШЕВЧЕНКОВІ. — Матеріяли для святкування сотних роковин смерти Т. Шевченка	2.50
Прокопів М.: ПО П'ЯТДЕСЯТЬОХ РОКАХ НА УКРАЇНІ. Спогади з подорожі	1.00
Ріпецький Ст.: УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРІЛЕЦТВО	6.00
Ріпецький Ст.: БІБЛІОГРАФІЯ ДЖЕРЕЛ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ	2.00
Ріпецький Ст.: ЛИСТОПАД 1919 РОКУ. Листопадовий зрив, УСС, полк. Дмитро Вітовський в кривому дзеркалі споминів Л. Цегельського	1.00

Замовлення і належність (ЧЕКИ або ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ) слати на адресу:

SVOBODA
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ЗАБЕЗПЕЧІТЬ МАЙБУТНІСТЬ ЦИХ, ЯКІ ВАМ ВІДДАЛИСЬ В ОПІКУ: ДРУЖИНУ Й ДІТИ, БО ХТО ЗА НИХ ПОДБАЄ, ЯКЩОБ ВАС НЕ СТАЛО! ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ ЩЕ СЬОГОДНІ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го ВЕРЕСНЯ 1970 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 237 Hope Ave. Проситься про участь та вирівняти вкладки. — В. Марущак, рекор. секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ВЕРЕСНЯ 1970 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Секретар.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2-ій по пол. у Вінярського на 482 Мейн стріт. Проситься відібрати дивідендові чеки. — І. Бурний, секр.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва І. Франка — 334-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в залі West Side Federal Savings, 5839 Ridge Rd. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — Управа.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в Парафіяльній залі, 74 Гаррис Аве. Є важні справи до полагодження. Членів Ювілейного Комітету проситься прибути. — Управа.

„Перша книжка Лесі Лисак, що напевно зверне на себе увагу нашої читацької публіки. Зібрані в ній оповідання, літературні фейлетони, етюди. У широкій розмаїтості тем, що їх розкриває авторка в „Терпких пахощах" — вона сама та її юність, наші „сірі" та визначні люди, наша молодь, якою можна гордитись.

Глибокою тугою за прекрасною Україною, „сонячною меляхолією" перейняті Лесині оповідання, де з однаковою любов'ю знаходить вона місце для речей великих і малих. А любов до свого, рідного, до народу і його землі зветься патріотизмом. І тому оповідання Лесі Лисак не тільки сантиментальні, але й патріотичні".

Ілюстрації Богдана Титли. Стор. 344. Ціна $5.00 і 12 центів кошти пересилки. Замовлення слати до:
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6432. Момбаї приготовляє купіль для Наомі

Всупереч пораді доктора Доміні медсестра Наомі рішається дозволити примітивним лікуючим мужам, щоб вони пробували оздоровити її спаралізовані ноги — без операції.

Вождь Меду запрошує мене, щоб я приніс свої речі з оселі дунів, медсестро Наомі, і залишився в цьому домі, де буду близько, коли ти або Тарзан будуть потребувати мене!

Ти, Наомі, тепер є пацієнтом Момбаї! Він хоче, щоб я посадив тебе до пояса до цієї каді з плином, — коли він буде готов для тебе. Не дай, щоб щось із того ввійшло до твоїх уст чи очей!

Добре, Тарзане, поклади мене туди, але не залишай мене самої. Я боюся...

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ВІДДІЛІВ ТА ОКРУГ УНСОЮЗУ І ДЛЯ УСПІШНОГО ЗАВЕРШЕННЯ ЦЬОГО КОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ ПРИДБАННЯМ НОВИХ 6,000 ЧЛЕНІВ

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ НАСТУПНИХ ОКРУГ

Дата:	Місцевість:	Доповідачі:
26 ВЕРЕСНЯ **(субота)**	**БОФФАЛО** Український Народний Дім 840 Вільєм Ст. Початок о год. 6-ій веч.	ІВАН ТЕЛЮК, заст. гол. предсідника
	НОРТГЕМПТОН, Па. (Округа Аллентавну) Заля Укр. Прав. Церкви 1301 Нюпорт Аве. Початок о год. 4-ій по пол. **(Від год. 12-4 курс організаторів)**	МАРІЯ ДУШНИК, заст. гол. предсідника СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний АННА ГАРАС, гол. радна
	ТОРОНТО Заля УНО 297 Каледж Ст. Початок о год. 2-ій по пол.	ВАСИЛЬ ДІДЮК, гол. радний БОГДАН ЗОРИЧ, дир. Кан. Канцелярії
27 ВЕРЕСНЯ **(неділя)**	**ФРЕКВИЛ, Па.** (Округа Твердого Вугілля) Загальні Збори Округи Клюб св. Михаїла Рут. ч. 122 Початок о год. 1-ій по пол.	МАРІЯ ДУШНИК, заст. гол. предсідника СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
	РОЧЕСТЕР Укр. Амер. Клюб 292 Гадсон Аве. Початок о год. 2-ій по пол.	ІВАН ТЕЛЮК, заст. гол. предсідника
	МОНТРЕАЛЬ Заля УНО 5213 Гатчисон Ст. Початок о год. 3-ій по пол.	ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ, гол. радний ВАСИЛЬ ДІДЮК, гол. радний БОГДАН ЗОРИЧ, дир. Кан. Канцелярії
3 ЖОВТНЯ **(субота)**	**СИРАКЮЗИ** Український Народний Дім 1317 Вест Фаєт Ст. Початок о год. 3-ій по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК, гол. радний
4 ЖОВТНЯ **(неділя)**	**ФІЛЯДЕЛЬФІЯ** Заля „Тризуба" 4932 Норт Брод Ст. Початок о год. 2-ій по пол. **(В суботу, 3-го жовтня, там же відбудеться секретарсько-організаційний курс. Початок о год. 10-ій рано).**	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар Д-р БОГДАН ГНАТЮК, гол. контролер Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК, гол. контролер СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
	АМСТЕРДАМ (Тройська Округа) Заля Укр.-Ам. Горож. Клюбу) 3 Теллер Ст. Початок о год. 2-ій по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК, гол. радний
	БАЛТИМОР Заля „Самопомочі" 239 Савт Бродвей Початок о год. 3-ій по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО, головний касир
	СТ. КЕТРИНС (Ніягарська Округа) Заля УНО 177 Ніягара Ст. Початок о год. 2:30 по пол.	ВАСИЛЬ ДІДЮК, гол. радний БОГДАН ЗОРИЧ, дир. Кан. Канцелярії
10 ЖОВТНЯ **(субота)**	**ВІЛКС БЕРРІ, Па.** Заля Амер. Легіону 45 Норт Ривер Ст. Початок о год. 7-ій веч.	АННА ГАРАС, гол. радна СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
11 ЖОВТНЯ **(неділя)**	**ПАРМА, Огайо** Спільні збори Округ **Клівлену і Янгставну** Кафетерія св. Йосифа 5720 Стейт Ровд, Парма Початок о год. 3-ій по пол. **(В суботу, 10 жовтня, там-же відбудеться курс організаторів, початок о год. 10-ій рано)**	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар ТАРАС ШМАҐАЛА, гол. радний БОГДАН ФУТЕЙ, гол. радний ЄВГЕН РЕПЕТА, гол. радний
	НЮ ГЕЙВЕН Заля церкви св. Михаїла 567 Джордж Ст. Початок о год. 3:30 по пол.	ІВАН ТЕЛЮК, заст. гол. предсідника МАРІЯ ДУШНИК, заст. гол. предсідника
	СКРЕНТОН Заля Церкви св. Володимира 430 Норт 7-ма вул. Початок о год. 2:30 по пол.	АННА ГАРАС, гол. радна СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
16 ЖОВТНЯ **(п'ятниця)**	**ЧИКАГО** Дім УНСоюзу Норт Вестерн Аве. Початок о год. 7:30 веч. **(В суботу, 17-го жовтня, там-же відбудеться курс організаторів. Початок о год. 10-ій рано).**	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар ТАРАС ШПІКУЛА, гол. радний МИРОН КУРОПАСЬ, гол. радний АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО, гол. радний ЄВГЕН РЕПЕТА, гол. радний
17 ЖОВТНЯ **(субота)**	**НЮАРК** Загальні Збори Округи Український Народний Дім 140 Проспект Аве., Ірвінґтон Початок о год. 5-ій по пол.	ВОЛОДИМИР СОХАН, заступник гол. предсідника ПЕТРО ПУЦИЛО, головний касир СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
18 ЖОВТНЯ **(неділя)**	**ДІТРОЙТ** Український Народний Дім 4655 Мартин вул. Початок о год. 5-ій по пол.	ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник ЄВГЕН РЕПЕТА, гол. радний
	ПЕРТ АМБОЙ Український Народний Дім 760 Стейт Ст. Початок о год. 3-ій по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний
	ПІТТСБУРҐ Пік-Рузвельт Готель 6 вулиця і Пенн Аве. Початок о год. 5-ій по пол.	МАРІЯ ДУШНИК, заст. гол. предсідника АНДРІЙ ДЖУЛА, гол. радний
1 ЛИСТОПАДА **(неділя)**	**БОСТОН** Заля Прав. Церкви св. Андрія 24 Орчард Гилл Ровд Джамейка Плейн, Масс. Початок о год. 6-ій веч.	ІВАН ТЕЛЮК, заст. гол. предсідника АННА ЧОПИК, гол. радна

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ANNOUNCEMENT

TO EXPAND AND ACCELERATE THE MEMBERSHIP CAMPAIGN IN THE UNA BRANCHES AND DISTRICTS AND TO ORGANIZE 6,000 NEW MEMBERS TO ACHIEVE FULL SUCCESS IN THIS CONVENTION YEAR, THE FOLLOWING

DISTRICT ORGANIZATIONAL MEETINGS WILL BE HELD:

Date:	City:	Speakers:
SEPTEMBER 26 **(Saturday)**	**BUFFALO** Ukrainian National Home 840 William St. 6:00 P.M.	**JOHN TELUK,** Supreme Vice President
	NORTHAMPTON, Pa. (Allentown District) Ukrainian Orthodox Church Hall 1301 Newport Ave. 4:00 P.M. (Organizer's Course 12-4 P.M.)	**MARY DUSHNYCK,** Supreme Vice Presidentess **STEPHEN HAWRYSH,** S. Advisor **ANNA HARAS,** Supreme Advisor
	TORONTO UNO Hall 297 College St. 2:00 P.M.	**WASYL DIDIUK,** Supreme Advisor **BOHDAN ZORYCH,** Canadian Office Director
SEPTEMBER 27 **(Sunday)**	**FRACKVILLE, Pa.** Annual District meeting St. Michael's Club Route No. 122 1:00 P.M.	**MARY DUSHNYCK,** Supreme Vice Presidentess **STEPHEN HAWRYSH,** Supreme Advisor
	ROCHESTER Ukrainian American Club 292 Hudson Avenue 2:00 P.M.	**JOHN TELUK,** Supreme Vice President
	MONTREAL UNO Hall 5213 Hutchison St. 3:00 P.M.	**DMYTRO POPADYNEC,** Supreme Advisor **WASYL DIDIUK,** Supreme Advisor **BOHDAN ZORYCH,** Canadian Office Director
OCTOBER 3 **(Saturday)**	**SYRACUSE** Ukrainian National Home 1317 West Fayette St. 3:00 P.M.	**JOSEPH LESAWYER,** Supreme President **WALTER ZAPARANIUK,** Supreme Advisor
OCTOBER 4 **(Sunday)**	**PHILADELHIA** "Tryzub" Home 4932 N. Broad St. 2 P.M. On Saturday, October 3, a course for secretaries and organizers will be held at 10 a.m. at the same place.	**JAROSLAW PADOCH,** Supreme Secretary **DR. BOHDAN HNATIUK,** S. Auditor **DR. IWAN SKALCHUK,** S. Auditor **STEPHEN HAWRYSH,** S. Advisor
	AMSTERDAM (Troy District) Ukrainian American Citizen's Club 3 Teller Street 2:00 P.M.	**JOSEPH LESAWYER,** Supreme President **WALTER ZAPARANIUK,** Supreme Advisor
	BALTIMORE "Self-Reliance" Building 239 South Broadway 3:00 P.M.	**PETER PUCILO,** Supreme Treasurer
	ST. CATHARINES (Niagara District), UNO Hall 117 Niagara St. 2:30 P.M.	**WASYL DIDIUK,** Supreme Advisor **BOHDAN ZORYCH,** Canadian Office Director
OCTOBER 10 **(Saturday)**	**WILKES BARRE** American Legion Hall 45 N. River Street 7:00 P.M.	**ANNA HARAS,** Supreme Advisor **STEPHEN HAWRYSH,** Supreme Advisor
OCTOBER 11 **(Sunday)**	**PARMA, OHIO** Joint District Meeting **Cleveland & Youngstown** St. Joseph Cafeteria 5720 State Road, Parma 3:00 P.M. (On Saturday, October 10, an Organizer's Course will be held at 10: 00 A.M. in the same place)	**JAROSLAW PADOCH,** Supreme Secretary **TARAS SZMAGALA,** Supreme Advisor **BOHDAN FUTEY,** Supreme Advisor **EUGENE REPETA,** Supreme Advisor
	NEW HAVEN St. Michael Church Hall 567 George Street 3:30 P.M.	**JOHN TELUK,** Supreme Vice President **MARY DUSHNYCK,** Supreme Vice Presidentess
	SCRANTON St. Wolodymyr's Church Hall 430 North 7 Street 2:30 P.M.	**ANNA HARAS,** Supreme Advisor **STEPHEN HAWRYSH,** Supreme Advisor
OCTOBER 16 **(Friday)**	**CHICAGO** UNA Civic Center N. Western Ave. 7:30 P.M. (On Saturday, October 17, an Organizer's Course will be held at 10:00 A.M. in the same place)	**JAROSLAW PADOCH,** Supreme Secretary **TARAS SHPIKULA,** Supreme Advisor **MYRON KUROPAS,** Supreme Advisor **ANATOLY DOROSHENKO,** S. Advisor **EUGENE REPETA,** S. Advisor
OCTOBER 17 **(Saturday)**	**NEWARK** Annual District Meeting Ukrainian National Home 140 Prospect Ave. Irvington, N.J. 5:00 P.M.	**WALTER SOCHAN,** Supreme Vice President **PETER PUCILO,** Supreme Treasurer **STEPHEN HAWRYSH,** Supreme Advisor
OCTOBER 18 **(Sunday)**	**DETROIT** Ukrainian National Home 4655 Martin Street 5:00 P.M.	**JOSEPH LESAWER,** Supreme President **EUGENE REPETA,** Supreme Advisor
	PERTH AMBOY Ukrainian National Home 760 State Street 3:00 P.M.	**JAROSLAW PADOCH,** Supreme Secretary **STEPHEN HAWRYSH,** Supreme Advisor
	PITTSBURGH Pick-Roosevelt Hotel Sixth St. & Penn Ave. 5:00 P.M.	**MARY DUSHNYCK,** Supreme Vice Presidentess **ANDREW JULA,** Supreme Advisor
NOVEMBER 1 **(Sunday)**	**BOSTON** St. Andrew's Church Hall 24 Orchard Hill Rd. Jamaica Plain, Mass. 6:00 P.M.	**JOHN TELUK,** Supreme Vice President **ANNA CHOPEK,** Supreme Advisor